

Osaamista
ja oivallusta
tulevaisuuden
tekemiseen

Reeta Saranpää

Svengiä etsimässä - monipuolinen konserttielämys kaiken ikäisille

Koko perheelle suunnatun musikaalin suunnittelu,
toteutus ja analyysi

Metropolia Ammattikorkeakoulu

Musiikin tutkinto

Musiikkipedagogi AMK

Opinnäytetyö

10.5.2019

Tekijä(t) Otsikko	Reeta Saranpää Svengiä etsimässä - monipuolinen konserttielämys kaiken ikäisille. Koko perheelle suunnatun musikaalin suunnittelu, toteutus ja analyysi.
Sivumäärä Aika	47 sivua + video 10.5.2019
Tutkinto	Musiikin tutkinto
Tutkinto-ohjelma	Musiikkipedagogi AMK
Suuntautumisvaihtoehto	Varhaisiän musiikkikasvatus ja taiteen soveltava käyttö
Ohjaaja(t)	Annu Tuovila, MuT Raili Honkanen-Korhonen, MuM
<p>Opinnäytetyöni tarkoituksena oli luoda konserttielämys kaiken ikäisille katsojille ja kokijoille. Svengiä etsimässä -konsertin suunnittelun pohjana oli lapsen maailma. Halusin luoda lasta kohtaavan, moniaistisesti elämyksiä antavan musikaalin, jossa lapsi voi turvallisesti kokea, oppia, osallistua ja tuntea. Tavoitteenani oman oppimiseni kannalta oli luoda toimiva moniammatillinen musiikkikonkaisuus, jossa pääsen yhdistämään muusikkona, esiintyjänä ja musiikkipedagogina toimimisen.</p> <p>Svengiä etsimässä -konsertti järjestettiin 25.1.2019 Arabiasalissa Helsingissä. Konsertin järjestäminen ja suunnittelu kesti yhteensä noin vuoden ajan. Ennen konserttia suunniteltiin ja sovitettiin musiikkiohjelmisto, käsikirjoitettiin konsertin juoni, harjoiteltiin musiikilliset ja näyttämölliset toiminnot ja tehtiin lavasteita sekä asuja. Konsertin järjestäminen oli laaja ja aikaa vievä työ, johon haasteita ja mahdollisuuksia toi suuri 36-henkinen työryhmämme, näyttävät musiikilliset ja monitaiteelliset esitykset sekä musiikin, tanssin, juonen, visuaalisten ja pedagogisten valintojen sekä näyttämöllisen toiminnan yhdistäminen toimivaksi kokonaisuudeksi.</p> <p>Yleisöltä kerättiin heti konsertin jälkeen palautetta luovasti ja lasten näkökulma huomioiden. Palautteet osoittivat, että konsertti onnistui asettamissani tavoitteissa hienosti. Konsertti oli mielenkiintoinen laajalle kohderyhmälleen ja vastaavanlaisia konsertteja toivottiin lisää. Palautteista ilmeni, että konsertti tuotti iloa ja antoi elämyksiä kaiken ikäisille. Palautteista sain osviittaa myös musiikkikasvatuksellisten teemojen kuten tunteiden käsittelyn, osallistamisen ja hahmoin samaistumisen välittymisestä - palautteissa kerrotaan esimerkiksi tunnereaktioista, joita konsertissa oli koettu.</p> <p>Lasta kohtaavien konserttien merkitys lapsille ja perheille on laaja. Positiiviset kokemukset konserttitoiminnan parissa yhdistävät perheitä ja innostavat luovaan toimintaan myös konserttialin ulkopuolella. Lapsi saa oppia itselleen mielekkäällä tavalla, ja onnistuneilla konserttielämyksillä pystytään tukemaan lapsen merkityksellisyyden ja minäpystyvyyden kokemuksia. Musiikkikasvattajan näkökulmasta on mielenkiintoista päästä opettamaan esittävän taiteen keinoin, sillä esiintymistä ja pedagogiikkaa yhdistäessä pääsee käyttämään luovuuttaan monipuolisesti ja itseään haastaen.</p>	
Avainsanat	konsertit, lapset, varhaisiän musiikkikasvatus, taiteen soveltava käyttö, musikaalit, elämys

Author(s) Title	Reeta Saranpää “(In) Search of the Swing” – Creating a Versatile Concert Experience for All Ages. The Planning, Execution and Analysis of a Musical for All Ages.
Number of Pages	47 pages + video 10 May 2019
Degree	Bachelor of Music
Degree Programme	Music Degree
Specialisation option	Early Childhood Music Education and Community Music
Instructor(s)	Annu Tuovila, DMus Raili Honkanen-Korhonen, MMus
<p>The purpose of my thesis was to create a concert experience for viewers of all ages. <i>The Search of the Swing</i> concert was based on the child's world. I wanted to create a musical of multi-sensory experience for the child, where the child can safely experience, learn, participate and feel. My goal for my own learning was to create the kind of functional musical ensemble where I can combine my skills as a musician, performer and music pedagogue.</p> <p>The concert took place on January 25, 2019 in Arabiasali, Helsinki. It took a year to organize and plan the whole concert. The musical repertory of the concert was planned and arranged, the plot of the concert was written, songs and stage activities were practiced and also all the props and costumes were made. Organizing the concert was an extensive and time-consuming endeavour. Our great 36-person team brought along both challenges and opportunities.</p> <p>After the concert, we collected creatively feedback from the audience with the children's perspective in mind. The feedback showed that the concert succeeded well in reaching the goals I had set. The concert was interesting for its wide range of audience and wishes for similar future concerts were expressed. The feedback showed that the concert brought joy and experiences to all ages. I also received feedback on the topics of music education themes such as handling emotions, engagement, and identification with the characters. For example, the feedback contained plenty of feedback on the emotional response that the concert had aroused in the audience.</p> <p>Concerts directed at children and their families play an important role. Positive experiences through these kinds of concerts bring families together and also inspire children and family members for creative activities outside the concert hall. A child can learn in a way that is comfortable and thus, the child's experiences of meaningfulness and self-efficacy can be supported. From a music educator's point of view, it is interesting to be able to teach through performing arts, because by combining performance and pedagogy, it is possible to use your creativity in a versatile and challenging way.</p>	
Keywords	concerts, children, early childhood music education, community music, musicals, experience

Sisällys

1	Johdanto	2
2	Lapsen maailma musikaalin suunnittelun keskiössä	3
2.1	Kulttuurin merkitys lapsille ja perheille	5
2.2	Kulttuuritoiminnan hyvinvointivaikutukset	6
3	Toimiva musiikki ja käsikirjoitus konserttielämyksen raaka-aineina	7
3.1	Kuinka Svengiä Etsimässä -konsertti rakentui	7
3.2	Konsertin musiikilliset valinnat	8
3.3	Käsikirjoituksen synty	12
4	Konsertista opettavaiseksi ja elämykselliseksi musiikkispektaakkeliaksi	16
4.1	Käsikirjoituksen pedagogiset valinnat	16
4.2	Konsertin näyttämölliset valinnat	25
4.3	Konsertin visuaaliset valinnat	29
5	Palautteiden analysointi	33
5.1	Millaista palautetta konsertista saimme	33
5.2	Tavoitteiden toteutuminen	40
5.2.1	Musiikkipedagogiset tavoitteet	40
5.2.2	Elämykselliset tavoitteet	41
5.2.3	Kokonaisuuden onnistuminen	42
6	Pohdinta	42
6.1	Mitä opin tästä prosessista	42
6.1.1	Esiintymistaidot	43
6.1.2	Musiikkikasvatukselliset taidot	44
6.1.3	Organisointitaidot	44
6.2	Kiitokset	45

1 Johdanto

Opinnäytetyöni koostuu Svengia etsimässä -konsertin videotallenteesta sekä konserttia erittelevästä kirjallisesta osasta. Konsertti järjestettiin 25. tammikuuta 2019 Arabiasalissa, ja sitä ennen työstin esitystä noin vuoden ajan. Svengia etsimässä -konsertti ei ollut aivan perinteinen konsertti, sillä suurena tavoitteenani oli järjestää taiteen soveltavan käytön työtapoja hyödyntävä koko perheen osallistava musikaalielämys. Konsertissa ei siis ainoastaan esitetty kappaleita, vaikka musiikki toki olikin hyvin suurella osalla, vaan konsertti perustui itse kirjoittamaani käsikirjoitukseen. Lavalla nähtiin musiikkiteatterin omaisesti myös näytelmää, tanssia ja suuria yhteisnumeroita. Myös työryhmä oli poikkeuksellisen iso, sillä ensemblemme koostui 36 henkilöstä.

Vaikka konsertti oli suunnattu kaiken ikäisille kuulijoille, oli se ensisijaisesti lapsen maailmassa liikkuva teos. Lapsi havainnoi maailmaa kokonaisvaltaisesti aistien ja tutkien, ja halusin konserttini tukevan lapsen luonnollista tapaa oppia, kokea ja tuntea. Näin ollen konsertissa näkyivät muusikkouteni lisäksi vahvasti myös pedagogiset teemat.

Opinnäytetyössäni halusin pohtia alamme kannalta tärkeää aihetta, kulttuuritoiminnan ja erityisesti musiikillisen toiminnan ja harrastusten merkitystä lapsille ja perheille. Halusin tuoda esiin kulttuuritoiminnan tutkittuja hyvinvointivaikutuksia, sillä vaikuttavat tutkimustulokset osoittavat sen, minkä me varhaisiän musiikkikasvattajat jo tiedämme - työemme on tärkeää, sillä se luo ympärilleen henkistä ja fyysistä hyvinvointia. Musiikillisen kulttuuritoiminnalla voimme opettaa musiikillisia asioita, mutta lisäksi tukea esimerkiksi minäkäsityksen ja oman merkityksellisyyden tunteen kehittymistä, auttaa tunteiden käsittelyssä ja mahdollistaa sosiaalista kanssakäymistä ja yhteisöllisyyttä.

Tärkeimmät tavoitteeni liittyivät elämyksellisyyden toteutumiseen, musiikkipedagogisiin teemoihin sekä toimivan kokonaisuuden luomiseen. Elämyksellisyyttä tarkastelen moniaistillisuuden keinoin. Pohdin, onnistuiko konsertti luomaan elämyksiä, ja miten erilaiset aistiärsykkeet ovat tähän tavoitteeseen vastanneet. Musiikkikasvatuksellisten tavoitteiden onnistumista käsittelem tunteiden käsittelyn, osallistamisen sekä hahmoin samaistumisen näkökulmista. Arvioin myös konsertin kokonaisuuden onnistumista sen pohjalta, yhdistyivätkö eri osa-alueet soljuvasti eteneväksi viihdyttäväksi ja ammattitaitoiseksi esitykseksi. Oma kehitystäni tämän prosessin aikana tutkin esiintyjänä, musiikkikasvattajana ja organisoijana.

Tässä raportissa käsittelen sitä, miten lasta kohtaava ja kaiken ikäisiä kiinnostava musikaalikäsikirjoitus sekä monitaiteellinen ja elämyksellinen musiikkispektaakkeli rakennetaan. Lisäksi pohdiskelen konsertin pedagogisia, näyttämöllisiä ja visuaalisia valintoja. Lopuksi esittelen yleisöltä saamiani palautteita ja analysoin tavoitteideni toteutumista.

2 Lapsen maailma musikaalin suunnittelun keskiössä

Kun lähdin suunnittelemaan Svengiä etsimässä -konserttia, oli minulla kirkkaana mielessäni, että haluan konsertin olevan ensisijaisesti lasten maailmassa liikkuva teos. Musikaalin suunnittelu lähti siitä, että lapsi havainnoi maailmaa kokonaisvaltaisesti. On tutkittu, että vuorovaikutus ympäristön kanssa alkaa sikiöaikana kohdussa. Aistimisen avulla lapsi saa uusia kokemuksia ja alkaa muodostamaan kokonaisempaa kuvaa ympäröivästä maailmasta. (Kronqvist ja Pulkkinen 2007, 71.) Tätä kaikkien aistien värittämää elämää halusin tukea omalla konsertillani aktivoimalla yleisöä monipuolisesti erilaisilla ärsykkeillä. Halusin, että lapsilla on konsertissa helppo olla. Toivoin lasten saavan musiikillisia ja taiteellisia kokemuksia sekä oppivan itselleen luontevalla tavalla. Myös lapsen vuorovaikutustaitoja, mielikuvitusta ja tunteilmaisua on hedelmällistä kehittää nimenomaan taide-elämysten avulla.

Ruokonen ja Rusanen kertovat lapsen havainnoivan ympäröivää maailmaa aktiivisena toimijana ja tutkijana. Heidän mukaansa kasvattajan tulisi monipuolistaa eri taidealojen integraatiota ja ottaa näin huomioon lapsen kokonaisvaltainen tapa hahmottaa ympäröivää todellisuutta. Näin syntyy lasta eheyttävää toimintaa. (Ruokonen ja Rusanen 2009, 13.) Oma kokemukseni musiikkipedagogin työstä vahvistaa Ruokosen ja Rusanen käsityksiä, ja näistä ajatuksista kumpusi myös ideani järjestää konsertti, jossa taiteen soveltavan käytön eri keinot ovat selkeästi läsnä. Konsertissa kuultiin musiikkia ja päästiin mukaan draamalliseen tarinaan. Konsertissa nähtiin tanssia ja visuaalisia elämyksiä esimerkiksi lavasteiden, huivien, asujen ja valojen keinoin. Lapset pääsivät myös osallistumaan toimintaan esimerkiksi liikkuen, ja lopuksi sai antaa palautetta piirtäen tai kirjoittaen. Halusin luoda lapsille ympäristön, jossa he voivat turvallisesti saada musiikillisia ja elämyksellisiä kokemuksia, osallistua, tuntea, nauttia ja eheytyä.

Elämä, jossa lapselle tarjotaan pienestä pitäen kulttuurisia kokemuksia ja elämyksiä, tarjoaa hänelle hyvät edellytykset kiinnostua taiteesta myös myöhemmin elämässään ja saada siitä hyvinvointia kaikissa elämänvaiheissa. Lisäksi tällainen elämyksellinen

tie mahdollistaa sen, että lapsen merkityksellisyyden tunne omasta itsestä kasvaa ja hän pääsee kehittämään minäkuvaansa turvallisesti. Musiikki ja taide tukevat lapsen persoonallisuuden ja musiikillisen minäkäsityksen kehitystä monin tavoin ja tarjoavat lapselle väylän omaan itseensä. (Ruokonen ja Rusanen 2009, 13.) Tämän väylän halusin jokaiselle konserttiin tulleelle ihmiselle avata iästä huolimatta. Rusanen, Ruokonen ja Välimäki kirjoittavat (2009, 4): ”Lapsi oppii aistimaan kauneutta, harmoniaa, melodiaa, rytmiä, tyyliä, jännitystä, pelkoa, iloa ja surua ja saa näin omakohtaisia aistimuksia, tuntemuksia ja kokemuksia.” Näiden kokemusten myötä lapsen omat mielipiteet, asennoituminen ja tavat tuntea alkavat hahmottua. Kun tarjosin konsertissani yleisölle kaikkia näitä aistimuksia, toivon, että pystyin omalta osaltani tukemaan jokaista lasta kasvamaan omanlaisekseen ihmiseksi.

Jokainen meistä on yksilö omine taustoineen, kokemuksineen ja persoonallisuuksineen. On tutkittu, että ihmisen kuunnellessa musiikkia, hänessä herää subjektiivinen kokemus. Erilainen musiikki herättää erilaisia tuntemuksia eri ihmisillä, ja nämä erot voivat johtua esimerkiksi kulttuuritaustasta, iästä, emotionaalisesta tilasta ja musiikki- mausta. Pelkästään musiikin kuuntelu herättää ihmisessä tunnekokemuksia, jotka omalla tavallaan kertovat siitä, kuka hän on, mitä hän tuntee ja ajattelee ja mistä hän pitää. (Huotilainen 2011, 40.) Halusin konsertillani tarjota ihmisille mahdollisuuden päästä mukaan monenlaisiin tunnetiloihin monipuolisen musiikkitarjonnan myötä, ja näin antaa heille tietoa omista tuntemuksistaan erilaisissa tunnetiloissa. Ruokonen ja Rusanen kuvaavatkin taidetta omaksi tieteenalaksi, joka rakentaa lapsen suhdetta todellisuuteen: ”Siinä (taiteessa) on olennaista kokemuksellisuus ja sen tarjoama moniaistillinen tieto, jotka molemmat ovat avoimia henkilökohtaisille tulkinnoille” (2009, 14).

Lapsen identiteetin lisäksi taidetoiminnalla voi tukea lapsen tunnetta siitä, että hän on tärkeä ja merkityksellinen. Svengia etsimässä -konsertissa pyrin luomaan kaikille katsojille tervetulleen olon heti konserttiin saapuessa. Jokainen otettiin ovella vastaan ja toivotettiin tervetulleeksi, jokainen sai osallistua konsertin osallistavaan toimintaan haluamallaan tavalla, ja jokaisen palaute ja mielipide oli tärkeä konsertin jälkeen. Yksittäisessä konsertissa lapsen kokonaisvaltaisen kehityksen ja persoonallisuuden tukeminen ei ole samalla tavalla mahdollista kuin tasaisin väliajoin tapahtuvassa kulttuuritoiminnassa, mutta osallisuuden tunteen ja pitkään kestävästä kokonaisvaltaisesta elämyksen pystyy luomaan yhdenkin konsertin aikana.

2.1 Kulttuurin merkitys lapsille ja perheille

Olen itse ollut onnekas lapsi - olen saanut elää perheessä, jossa kulttuuria on harrastettu yhdessä pienestä pitäen. Isäni on aktiivinen harrastelijamuusikko ja äitini teatterinharrastaja, joten kulttuurin eri muodot ovat olleet luontevana osana elämääni ihan tavallisessa arjessa. Pienenä harrastettiin kotimusisoinnin lisäksi musiikkileikkikoulua ja viulunsoittoharrastus alkoi itselläni jo kolme vuotiaana. Olen aina saanut harrastaa musiikkia monipuolisesti ja kotoa minua on tuettu harrastuneisuuteen sekä rahallisesti että motivoiden. Noista päivistä musiikin harrastaminen on kehittynyt itselläni ammattimusiikkoudeksi. Olen kuitenkin huolissani siitä, onko kaikilla lapsilla mahdollisuutta saada tasavertaisesti taiteellisia kokemuksia suomalaisessa hyvinvointivaltiossa.

Suomessa kulttuuria pidetään yhteiskunnallisesti tärkeänä asiana. Tästä kertoo mm. se, että meillä kulttuuripolitiikka on oma alansa, joka pyrkii edistämään, tukemaan ja turvaamaan kulttuuria. Kulttuuripolitiikan strategia 2020 (2009, 23) avaa asiaa seuraavasti: ”Opetusministeriö toteuttaa politiikkaa, jossa kulttuuriperintö, luovuus, taide ja muu kulttuuri kehittyvät suotuisasti ja niihin liittyvät voimavarat tulevat hyödynnetyiksi yksilöiden, yhteisöjen ja kansakunnan hyväksi.” On hienoa, että taidetta pyritään kehittämään ja tarjoamaan kaikille kansalaisille. Suomalaista koulutusjärjestelmää ja pedagogiikkaa taideintegraatioineen ja oppilaslähtöisine opetustapoineen arvostetaan myös maailmalla, eikä syyttä. Kuitenkin viime vuosina taiteiden määrärahoja on leikattu ja esimerkiksi kulttuurialojen opiskelijapaikkoja on vähennetty. Samaan aikaan luovuuden ja kulttuurin merkitys yhteiskunnassa kasvaa jatkuvasti, kun työelämässä korostetaan monipuolisuutta, luovuutta ja heittäytymiskykyä. Myös kulttuuripolitiikan strategiassa ollaan huolissaan siitä, tuleeko kaikki suomalainen luovuuspääoma hyödynnettyä täydellä potentiaalillaan (2009, 15).

Toivon, että laajat tutkimustulokset kulttuuritoiminnan hyvinvointivaikutuksista vaikuttaisivat tulevaisuudessa siihen, että sitä rahoitettaisiin yhteiskunnallisesti enemmän, jolloin kulttuuritoiminnasta nauttiminen voisi olla osa jokaisen perheen ja lapsen elämää varallisuudesta huolimatta. Tällä hetkellä on erittäin tärkeää, että me musiikkipedagogit opimme hyödyntämään potentiaalimme ja luomaan itsellemme uusia työtilaisuuksia. Miten onnistuisimme rakentamaan kulttuurista toimintaa uudella ja innostavalla tavalla, johon lasten, nuorten, perheiden ja vanhusten olisi helppoa ja mukavaa lähteä mukaan?

2.2 Kulttuuritoiminnan hyvinvointivaikutukset

Kun suunnittelin opinnäytetyötäni, tiesin, että haluan tehdä jotakin sellaista, josta lapset ja perheet voisivat saada yhteisen muiston ja elämyksen. Tuntui tärkeältä paneutua siihen, mitä tutkittuja hyvinvointivaikutuksia kulttuuritoiminnalla ja erityisesti osallistavalla konserttielämyksellä voi lapsille ja perheille olla.

Itse koen erittäin tärkeäksi ja merkitykselliseksi asiaksi muusikon sekä musiikkipedagogin ammatissa sen, että voin työlläni tuottaa kaikenikäisille ihmisille elämäniloa ja hyvinvointia. Myös tutkimusten mukaan kulttuuritoiminnalla, ja erityisesti musiikkiharrastuksilla, on todettu olevan positiivista vaikutusta yksilön elämänlaatuun ja terveydentilaan. Myös sellaisilla harrastuksilla, joissa henkilö on mukana joko katsojana tai kuuntelijana, on todettu olevan myönteisiä vaikutuksia ihmisen henkiseen hyvinvointiin. (Nummelin 2011, 3.) Lähtökohtanani oli konserttia järjestäessäni mahdollistaa jokaiselle kuulijalle hyvinvointia ja positiivista mielialaa, joiden vaikutukset toivottavasti säilyvät pidempäänkin. Yhteiskunnassa yksilöltä vaaditaan nykyään paljon. Kaikenikäiset ihmiset saattavat kärsiä esimerkiksi suorituspainesta, syrjäytymisestä tai masennuksesta. Voimme pohtia, kuinka paljon kansalaisten henkinen hyvinvointi lisääntyisi, jos kaikilla olisi yhtäläiset mahdollisuudet harrastaa kulttuuria, ja sitä tarjottaisiin kaikenikäisille myös normaalissa arjessa.

Kulttuuritoimintaan osallistumisen yksi parhaista puolista on mielestäni henkisen hyvinvoinnin ja elämänlaadun parantuminen, mutta se ei toki ole ainut tärkeä syy sille, miksi siihen kannattaisi osallistua tai sitä kannattaisi järjestää. Taidetoimintaan osallistumisen on tutkittu vaikuttavan positiivisesti myös ihmisen fyysiseen terveyteen - kulttuurin harrastamisen on tutkittu vaikuttavan niin koettuun terveyteen kuin elinajanodotteeseenkin. Taiteen merkitys esimerkiksi pitkäaikaissairaiden hoidossa on tutkimuksissa osoitettu tärkeäksi. (Nummelin 2011, 3.) Mielestäni nämä tutkimustulokset osoittavat upealla tavalla musiikin ja muiden taiteiden vaikutukset. Vaikkei konsertissa liikuttaisi lainkaan, se voi silti lisätä ihmisen fyysistä ja henkistä terveyttä ja tuoda merkityksellisyyttä elämään.

Yksilön ja pienten kulttuuriyhteisöjen hyvinvoinnista seuraa suuremmalla mittakaavalla se, että yhteiskunnassa voidaan hyvin. On selvää, että tämänkaltaiset elämykselliset konsertit ovat myös yhteiskunnallisesti tärkeitä ja merkittäviä tapahtumia. Kulttuuripolitiikan strategiassa kerrotaankin kulttuuritoiminnan laajemmista yhteiskunnallisista vai-

kutuksista seuraavasti: ”Kulttuuri edistää väestön hyvinvointia, sivistystä ja elinikäistä oppimista, elinkeinoelämää ja työllisyyttä, alueiden elinvoimaa, teknologista osaamista ja innovaatioita” (2009, 15).

3 Toimiva musiikki ja käsikirjoitus konserttielämyksen raaka-aineina

3.1 Kuinka Svengiä Etsimässä -konsertti rakentui

Svengiä etsimässä -konsertti rakentui lopulliseen muotoonsa useiden eri vaiheiden kautta. Ensimmäinen visio konserttiin liittyen oli, että haluan järjestää massiivisen konserttielämyksen Disney-elokuvien musiikin ympärille. Haaveenani oli alusta lähtien soittaa kappaleet upein sovituksin, suurella kokoonpanolla ja esiintyä roolihahmoissa. Tiesin aikaisessa vaiheessa, että konsertti tullaan käsikirjoittamaan ja se tulee etenemään juonellisesti. Mukaan tulisi näytelmän ja musiikin lisäksi myös visuaalisia elämyksiä. Näin ollen pyysin kokoonpanoon myös tanssijoita, ja konserttiin lähdin suunnittelemaan suuria yhteisnumeroita lavasteineen kaikkineen. Alusta asti oli siis tiedossa se, että töitä tulee olemaan paljon!

Konsertin virallinen suunnittelu ja järjestäminen alkoi noin vuosi ennen konserttia, ja aluksi oli tärkeää löytää sopiva kokoonpano toteuttamaan esitystä kanssani. Onnekseni löysin upeita yhteistyökumppaneita, ja lopullinen työryhmä koostui 36 henkilöstä. Kun työryhmä ja rooleissa esiintyvät laulajat oli päätetty, aloin alkuvuodesta 2018 suunnittelemaan konsertin musiikillista sisältöä. Kevään aikana löin kappalevalinnat lukkoon, ja yhteistyökumppanini Topi Nykänen teki toiveideni pohjalta sovitukset kappaleisiin kesällä 2018.

Svengiä etsimässä- konsertin keskiössä oli musiikki, joten käsikirjoitus lähti luontevasti syntymään musiikin ympärille. Hyödynsin konsertin juonen suunnittelussa Disney-elokuvissa esiintyviä tuttuja hahmoja. Kuitenkaan itse käsikirjoitus ei liittynyt Disney-elokuvaan, vaan kirjoitin musiikin ympärille aivan uuden tarinan. Käsikirjoituksen ensimmäinen vedos kirjoitettiin kesällä 2018, ja sitä oli apunani luomassa muusikkosiskoni Santra Saranpää.

Syksyllä 2018 aloitimme harjoituskauden, joka alkoi musiikista. Harjoituksia järjestettiin aluksi porrastetusti, sillä kokoonpano oli niin suuri, ettei koko bändin harjoittaminen olisi ollut järkevää. Topin kanssa yhteistyössä harjoitutin erikseen komppibändin, kuoron,

puhaltajat, laulajat, stemmalaulajat ja jouset. Pikkuhiljaa siirryimme musiikillisesti yhteisiin harjoituksiin. Ennen koko työryhmän läpimeno-harjoituksia harjoiteltiin myös tanssijoiden kanssa heidän omat osuutensa sekä yhteistanssinumerot rooleissa esiintyvien henkilöiden kanssa. Lisäksi pidin pääosan esittäjän Sofia Juntilan kanssa suunnittelu-palavereja hänen hahmoonsa liittyen. Sofian ja muiden rooleissa esiintyvien laulajien kanssa pidimme myös harjoituksia, joissa pohdittiin näyttämöllä tapahtuvaa toimintaa kappaleiden aikana.

Kun musiikki oli hiottu, aloitimme koko työryhmän harjoitukset käsikirjoituksen kanssa marraskuussa 2018. Ennen joulua ja tammikuussa 2019 rakennettiin lavasteita ja tehtiin ja hankittiin pukuja. Ennen konserttia pidimme useampia saliharjoituksia Arabiasalissa, jossa pääsimme hiomaan juonellista ja näyttämöllistä toimintaa siirtymiseen ja vaatteiden vaihtamiseen. Itse konsertti kajahti Arabiasalissa 25. tammikuuta 2019. Lopputuloksen voit katsoa tästä linkistä: https://www.dropbox.com/s/89x52v788ad97fa/250119_Saranpää_02.mov?dl=0

3.2 Konsertin musiikilliset valinnat

Musiikki oli Svengijä etsimässä -konsertin suola ja suurin sisältö, joten sen suunnitteluun käytin paljon aikaa. Kappalevalintoja pohdin ensisijaisesti kohderyhmän mukaan. Vaikka konserttiohjelmisto oli otettu lapsille suunnatuista Disneyn animaatioelokuvista, halusin suunnata konsertin ”koko perheelle” eli kaiken ikäisille ihmisille vauvasta vauriin. Näin laaja kohdeyleisö tuottaa päänvaivaa konserttiohjelmistoa suunnitellessa, sillä viisivuotias saattaa kokea erilaiset kappaleet mielekkäiksi ja kiinnostaviksi kuin vaikka 65-vuotias kuuntelija. Tarvitsimme siis monipuolisesti erilaisia teemoja konserttikappaleita suunnitellessa, ja näin ollen kappalevalintoihin päättyi mm. humoristisia, rakkautta ja sankareista kertovia sekä selkeästi taiteellisempia lauluja. Myös eläinhahmojen laulamien laulut mielsin omaksi teemakseen. Kohdeyleisön vuoksi olin päättänyt, että kaikki kappaleet esitetään suomen kielellä.

Musiikissa esiintyvien teemojen lisäksi pohdin kappaleiden musiikillista monipuolisuutta. Kappalevalintojen piti olla sellaisia, että ne ovat musiikillisesti mielenkiintoisia sekä aikuisille että lapsille. Välttelin liian samankaltaisia lauluja ja pyrin valitsemaan erilaisia tyyli-lajeja konserttiohjelmistoon. Näin ollen sinne päätyikin musikaalilauluja, soulia/gospelia, latinalaisamerikkalaista musiikkia, itämaista musiikkia, afrikkalaista musiikkia, balladeja ja jazz/swing-musiikkia.

Lopullisiin kappalevalintoihin vaikutti myös kokoonpanomme. Valitsin sellaisia kappaleita, joista tiesin saavamme musiikillisesti mahdollisimman paljon irti. Toki konserttia järjestäessä on tärkeää miettiä, mitä konsertissa itse haluaisi esittää, sillä yleisö aistii, kun esiintyjä todella nauttii työstään. Konserttiohjelmistoon valikoitui siis omia suosikkikappaleitani Disney-elokuvista, ja konserttiohjelmaa suunnitellessani kysyin myös muilta rooleissa esiintyviltä laulajilta, mitä he haluaisivat konsertissa esittää. Näin tiesin, että konsertista tulee meille luonteva esitys ja roolit menevät juuri oikeille henkilöille. Lopulliseen valintaan vaikutti myös se, että saisimme useille laulajillemme laulettavaa ja pääsisimme hyödyntämään upeaa porukkaamme suurissa yhteisnumeroissa.

Meidän laulajien suosikkeihin kuuluivat 1990-luvulla ilmestyneet klassikkoelokuvat, olemmehan kaikki 1990-luvun alussa syntyneitä ja lapsuutemme silloin eläneitä. Näillä kappaleilla on meille, ja näin ollen myös monille tämänhetkisille pienten lasten äideille ja isille, suuri nostalgia-arvo. Lisäksi ollessamme pieniä, kanssamme näitä elokuvia ovat katselleet omat vanhempamme, jotka ovat tällä hetkellä noin 50–65-vuotiaita. Tulimme siis siihen tulokseen, että 1990-luvun Disney-materiaalin suosiminen toimii parhaiten kaiken ikäisille katsojille, elokuvat kun ovat klassikoita ja näin myös pienille lapsille tuttuja. Lisäyksenä näihin klassikoihin otimme loppuhuipeennukseen tämän päivän suurimman Disney-hitin eli ”Taakse Jää” -kappaleen.

Konsertissani yhdistyivät opinnäytetyöni lisäksi profiilikonserttini sekä innovaatioprojektini, joten realiteetti konsertin kestolle oli 45 minuuttia. Ajallisesti tiesimme, että konserttiin mahtuisi noin kymmenen kappaletta väleissä tapahtuvan näyttämöllisen toiminnan lisäksi. Kappalevalintojen jälkeen seuraava tärkeä askel oli suunnitella konserttiohjelmiston järjestys. Aloitin työstön konsertin aloitus- ja lopetuskappaleista. Halusin konsertin alkavan legendaarisella Leijonakuningas-elokuvan aloituskappaleella ”Elämän tie”. Konsertin loppuhuipeennukseksi tulisi Frozen-elokuvasta tuttu ”Taakse jää”. Jotta konsertti etenisi jouhevasti ja mielenkiintoisesti eteenpäin, pyrin sijoittamaan erityyppisiä lauluja peräkkäin. Tyyllilajien muuttuessa katsoja ei ehdi kyllästymään, vaan koko ajan tapahtuu musiikillisesti jotakin uutta ja yllättävää. Myös hitaiden kappaleiden asettelu konserttiin on tarkkaa työtä - nämä sijoitinkin ripotellen sopiviin väleihin ja taitekohtiin juonellistakin etenemistä ajatellen. Näin konsertti pysyi eteenpäin vievänä ja musiikillisesti mielenkiintoisena alusta loppuun. Vaikka konsertti lähtikin kasautumaan nimenomaan musiikin pohjalta, oli minulla jo tässä kohtaa alustavasti mielessäni myös juonelliset asiat. Kappalevalinnat ja erityisesti konserttiohjelmiston järjestys tuli tehdä niin, että myös juoni etenisi mahdollisimman loogisesti ja jouhevasti eteenpäin.

Käsikirjoituksen runko kasautui näistä kappaleista:

1. Elämän tie

- Elokuva: Leijonakuningas
- Tyylilaji: afrikkalaistyylinen balladi

2. Kunhan kruunun saan kuninkaan

- Elokuva: Leijonakuningas
- Tyylilaji: afrikkalaistyylinen beat-musiikki

3. Hakuna Matata

- Elokuva: Leijonakuningas
- Tyylilaji: humoristinen musikaali

4. Pocahontas Medley (Minne virta veneen vie, Tuulen värit)

- Elokuva: Pocahontas
- Tyylilaji: balladi/musikaali

5. Aalloissa siis

- Elokuva: Pieni merenneito
- Tyylilaji: latinalaisamerikkalainen musiikki

6. Katti tahtoo olla jokainen

- Elokuva: Aristokatit
- Tyylilaji: jazz/swing

7. Luota vain

- Elokuva: Viidakkokirja
- Tyylilaji: latinalaisamerikkalainen musiikki/bolero

8. Arabian Medley (Arabian yöt, Prinssi Ali)

- Elokuva: Aladdin
- Tyylilaji: itämainen musiikki

9. Hercules Medley (Rakastaa mä en saa, Gospel Truth I, Nollasta pollaan, Hän suurin on)

- Elokuva: Hercules
- Tyylilaji: gospel/soul

10. Ballad Medley (Tunnetko jo rakkauden, Taakse jää)

- Elokuva: Leijonakuningas, Frozen - huurteinen seikkailu
- Tyylilaji: balladi/musikaali

Lopulta konserttiin päätyi useita potpureita, joissa yhteen ohjelmanumeroon oli yhdistetty kaksi tai useampia kappaleita. Tähän ratkaisuun päädyimme siksi, että kaikkia haluamiamme kappaleita ei ollut mahdollista ottaa aikataulullisista syistä kokonaisina ohjelmanumeroina konserttiin. Yhdistämällä samankaltaisia kappaleita toisiinsa saimme luotua myös massiivisia show-numeroita. Potpureihin oli mielekästä yhdistää näyttämöllistä toimintaa, sillä niissä myös roolihahmot vaihtuvat.

Musiikin suunnittelussa suuressa osassa oli opiskelutoverini Topi Nykänen, joka opiskelee Metropolia Ammattikorkeakoulussa musiikin tekemistä ja tuottamista. Topi oli vastuussa konsertin musiikkiohjelmiston sovittamisesta, sillä itse en olisi ehtinyt tekemään kaikkea itse. Topi sovitti ohjelmiston työryhmällemme kesällä 2018, ja näin jokaiselle soittajalle ja laulajalle löytyi syksyllä 2018 ammattimaisesti tehdyt nuotit valmiina

reilusti ennen harjoituskauden alkua. Sovituksissa Topi käytti jonkin verran alkuperäisiä kappaleista löytyviä sovitusideoita, mutta paljon myös omaa taiteellista näkemystään. Suuri työryhmämme mahdollisti upeat ja vivahteikkaat sovitukset, ja nämä asiat toteutuivat Topin sovitustyössä hienosti. Mukana konsertissa oli itseni lisäksi seitsemän rooleissa esiintyvää laulajaa, neljä taustalaulajaa, jousikvartetti, viisi puhallinsoittajaa, viisihenkinen bändi ja kahdeksan henkinen kuoro, joten sovitusten teossa oli suuri työ. Lopputuloksesta tuli onnistunut, ja kaikki soittajat ja laulajat pääsivät hienosti esille toimivien sovitusten myötä.

3.3 Käsikirjoituksen synty

Svengiä etsimässä -konsertin käsikirjoitus lähti rakentumaan musiikillisen konserttiohjelmiston pohjalta. Jo musiikillisia valintoja tehdessäni mietin alustavaa käsikirjoituksen kulkua, jotta musiikillinen ohjelmisto ja tarina etenisivät käsi kädessä ja loogisesti. Juonellisesti minulla oli alusta asti sellainen visio, että jotakin ollaan etsimässä. Joku seikkailee vaihtuvissa ympäristöissä ja tapaa paljon uusia ystäviä.

Käsikirjoituksen kannalta ja nämä musiikilliset seikat huomioon ottaen tein sellaisen päätöksen, että seikkailijan matka etenee käsikirjoituksessa paikkojen mukaan. Konsertti alkaisi Afrikan savannilta, joten alkupäähän sijoitettiin Leijonakuningas-elokuvassa esiintyvät kappaleet kuten "Elämän tie", "Kunhan kruunun saan kuninkaan" ja "Hakuna Matata" (Leijonakuningas, 1994). Tästä seikkailija jatkaa matkaansa veneellä, jolloin "Pocahontas medley" ("Virta minne veneen vie" ja "Tuulen värit") sopii kappaleeksi täydellisesti (Pocahontas, 1995). Tästä seikkailijamme tipahtaa veden pohjaan ja "Aalloissa siis" -kappale alkaa soimaan (Pieni merenneito, 1989). Vedestä päästään kuivalle maalle ja päädytään pimeille kujille - "Katti tahtoo olla jokainen" alkaa soimaan (Aristokatit, 1970). Kissat säikähtävät salaperäistä Voodoo-mamaa, joka tulkitsee "Luota Vain" -kappaleen (Viidakkokirja, 1967). Voodoo-mama auttaa seikkailijaa löytämään tiensä Arabiaan, ja "Yöt Arabian" ja "Prinssi Ali" -kappaleet vievät oikeaan tunnelmaan (Aladdin, 1992). Arabiasta löytyy prinsessa, joka vie konserttiyleisön muusineen Antiikin Kreikkaan "Hercules Medley" -potpurin ("En saa rakastaa", "Gospel Truth I", "Nollasta Pollaan" ja "Hän suurin on") soidessa (Hercules, 1997). Lopuksi kaikki hahmot kokoontuvat vielä yhteen laulamaan "Tunnetko jo rakkauden" (Leijonakuningas, 1994) ja "Taakse jää" -balladeja (Frozen- hurteinen seikkailu, 2013).

Konsertin punaisena lankana toimi päähenkilön seikkailu erilaisissa ympäristöissä, ja päädyin sellaiseen ratkaisuun, että hänellä olisi svengi hukassa. Päähenkilö lähtee matkalleen etsimään kadoksissa olevaa svengiään, ja jokainen vastaan tuleva hahmo auttaa häntä saavuttamaan tavoitteensa eli löytämään svenginsä. Lopulta svengi löytyy itseluottamuksen ja ihanien ystävien avulla. Svengin etsintään päädyin useammista syistä johtuen. Ensimmäkin sana svengi tuntuu yleisesti kuvaavan luontevan rytmikkyyden lisäksi hyvää tunnelmaa. Halusin jo konsertin nimestä huokuvan hyvää fiilistä ja leppoisuutta ripauksella seikkailun huumaa. Halusin, että päähenkilömme ei etsi mitään tiettyä esinettä vaan jotakin abstraktia asiaa, jolloin seikkailusta tuleekin kuin huomamatta myös matka itseen. Vaikka sana svengi sinänsä voi olla lapselle haastava, koin, että siitä saisi hauskoja tilanteita irti käsikirjoitukseen. Tässä muutamia esimerkkejä käsikirjoituksesta:

”Hmh, minulla taitaa olla svengi hukassa! Missäköhän se oikein on!?” Helinä kivahtaa.

Helinä alkaa Tiinan ja Kristan kanssa etsimään svengiä vaatteista, kengistä, laukusta, hiuksista ja lavalta.

”Ei sitä löydy mistään! Nyt saa riittää, minä lähden etsimään svengini takaisin!”

Helinä menee Simbalta tipahtaneen kruunun luokse.

Helinä: ”Tämä se on, tämän täytyy olla svengini! Kun laitan sen päähäni niin osaan varmasti taas laulaa ja tanssia”

Helinä laittaa kruunun päähänsä ja yrittää laulaa ja tanssia. Tanssi ja laulu ei vielä suju, ja Helinä pyllähtää maahan ja alkaa kiukuissaan nyyhkyttää.

Näissä kohtauksissa vanhempi yleisö ymmärtää svengin olevan abstrakti asia, jota ei voi todellisuudessa löytää esimerkiksi laukusta tai laittaa kruunun muodossa päähänsä. Näin kohtauksesta tulee koominen ja aikuiskatsojalle mielekäs. Lapsiyleisö taas saattaa todella pohtia, mikä se svengi oikein on ja mistä sen voisi löytää. Myös Helinä on asian kanssa yhtä ymmällään, jolloin lasten on helppo samaistua Helinään ja tarinasta tulee lapsen kannalta mielenkiintoinen. Näin kaikkien kohdeyleisöön kuuluvien kiinnostus on vangittu.

Kuvio 1. Helinä laittaa toiveikkaana kruunun päähänsä - löytyisikö kruunusta kadonneen sven-
gin salaisuus? (Kuvat: Jari Flinck)

Alun perin en ollut ajatellut ottaa konserttiini erillistä päähenkilöä, mutta käsikirjoitusta suunnitellessani huomasin, että se olisi tarpeellista. Vaikka roolihahmoina esiintyviä laulajia oli konsertissa jo seitsemän, huomasin, että meillä on kädet täynnä omissa rooleissamme. Tarvitsimme seikkailijaksi uuden hahmon, joka pitäisi tarinan kasassa ja johdattaisi tarinaa seuraavaan kappaleeseen ja kohtaukseen. Pienen etsinnän jälkeen seikkailijaksemme valikoitui Metropolia Ammattikorkeakoulussa varhaisiän musiikkikasvatusta ja taiteen soveltavaa käyttöä opiskeleva Sofia Juntila. Sofian kanssa pidin hänen hahmoaan koskevan ensimmäisen palaverin heinäkuussa 2018. Tällöin päätimme, että Sofian roolihahmo olisi Helinä-keiju (Peter Pan, 1953). Helinästä lähdettiin rakentamaan ensisijaisesti suloista ja helposti lähestyttävää hahmoa johon yleisön ja erityisesti lasten olisi helppo samaistua. Helinä on kiltti ja ystävällinen, mutta tarpeen tullen sisuuntuu, jopa kimpaantuu, ja tarttuu reippaasti toimeen. Helinän tärkein tehtävä konsertin kannalta oli toimia lapsille turvallisena ja tuttuna henkilönä sekä kanssakulkijana koko konsertin ajan - Helinä ei poistunut esityksen aikana lavalta kertaakaan. Helinä toimi yleisölle jännittävän seikkailun ja monisävyisten kokemusten myötä myös tärkeänä tunteiden peilinä.

Käsikirjoitusta tehdessä tärkeä huomioitava asia on juonellinen mielenkiinto. Kuten musiikkiohjelmistoa, niin myös käsikirjoitusta laatiessa on alusta alkaen otettava huomioon kohderyhmä. Juonta suunnitellessani pohdin, mitkä asiat kiinnostavat sekä lapsia että aikuisia. Koko perheen näytöksessä halusin tarjota eri-ikäisille ihmisille eritasoisia samaistumisen kohteita. Valitsin konserttiin universaaleja teemoja, jotka kiehtovat niin lapsia kuin aikuisiakin. Myös kokonaisvaltaiset roolihahmot kiinnostavat kaikenikäisiä. Lopullisessa juonenkirjoituksessa päädyin lisäksi koko perheen elokuvistakin tuttuun lähtökohtaan, seikkailuun. Kun koko ajan tapahtuu jotakin uutta ja yllättävää, niin katsojat eivät ehdi kyllästyä.

Kuvio 2. Konsertissa nähtiin paljon humoristisia hahmoja. (Kuvat: Jari Flinck)

Käsikirjoitusta korjailtiin ja paranneltiin harjoituskauden myötä, sillä välillä tuli vastaan asioita, jotka eivät käytännössä vaan toimineetkaan. Lopulliseen käsikirjoitukseen olen kirjoittanut ylös siirtymät, vuorosanat, lavasteet, kulkusuunnat, kokoonpanot ja näyttämöllisen toiminnan. Käsikirjoituksesta löytyi kaikille esiintyjille tarvittavat tiedot lavalla tapahtuvasta toiminnasta.

4 Konsertista opettavaiseksi ja elämykselliseksi musiikkispektaakkeliksi

4.1 Käsikirjoituksen pedagogiset valinnat

Svengiä etsimässä -konsertin juoni koostui kolmesta tärkeästä pedagogisesta valinnasta. Halusin antaa yleisölle ja erityisesti lapsille mahdollisuuden käsitellä erilaisia tunteita, osallistua sekä antaa tarinallisin keinoin opetuksia ja ohjeita siitä, mitkä asiat elämässä ovat tärkeitä.

Tiina Pusa kertoo taiteen olevan normaaliin kasvuun ja elämän ilmiöihin liittyvä mahdollisuus. Normaaliin elämäntilanteeseen kuuluu isojakin tunteita ilman, että ihminen on hoidon tai terapian tarpeessa. Lapsen kohtaama suru, pelot, tai yhtä hyvin pulppuva ilo ja onni voi saada hahmon runona tai hetkessä katoavana tanssina. Lapsi voi kanavoida omaa tunnettaan ja näyttää myös muille: tältä minusta tuntuu, näin minä ajattelen. Kun ilmaus saa hyväksyvän vastaanoton, voi lapsi vahvistua ja luottaa siihen, että tunteet mahtuvat maailmaan. (Pusa 2009, 73.) Lapsi voi harjoitella tunneilmaisua esimerkiksi taiteen keinoin. Pusa kirjoittaa artikkelissaan myös, että tunteet ja tarinat voivat liittyä myös yhteen. Katsoja voi esimerkiksi teatterissa, elokuvissa, kirjallisuudessa ja muissa taiteen muodoissa samaistua henkilöhahmoihin. (Pusa 2009, 74.) Halusin päähenkilön ja muiden hahmojen kautta antaa lapsille mahdollisuuden samaistua konsertin henkilöhahmoihin ja käsitellä tapahtumia ja tunteita heidän kauttaan. Seuraavaksi esittelen käsikirjoituksesta esimerkkikohtia, joissa halusin antaa mahdollisuuden käsitellä turvallisesti tunteitaan.

Svengiä etsimässä -konsertin tarkoitus oli ensisijaisesti antaa positiivinen elämys kokijoilleen. Sen vuoksi konsertissa käsiteltiin paljon iloisia asioita. Huumoria, riemua, huolettomuutta ja onnea käsiteltiin konsertissa useiden kappaleiden (esim. ”Hakuna Matata” ja ”Aalloissa siis”) avulla. Näissä kappaleissa pidettiin ystävien kanssa hauskaa, juhlittiin, tanssittiin ja iloittiin. Positiivisena tunteena musikaalissa käsiteltiin myös ihas-

tumista ja rakkautta. Ihastumista sivuttiin muun muassa sen jälkeen, kun lampun henki kertoi Helinälle ihanasta prinssi Alista.

Helinä: ”Kylläpä tuo prinssi Ali kuulosti ihanalta. Onkohan hän komea? Hihhihi.”

Prinsessa: ”Prinssi Ali on kyllä ihana, mutta minun sydämeni kuuluu toiselle.”

Tässä kohtauksessa Helinä ihastuu Prinssi Aliin lampun hengen kuvailun perusteella. Ihastuminen on luonnollinen tunne jo pienillä lapsilla, ja halusin tuoda sen konsertissani esille. On tärkeää, että lapsi ymmärtää, ettei ihastumisessa ole mitään hävettävää ja kaikki kokevat ihastumista ja rakastumista. Halusin jättää lapsille tunteen siitä, että ihastumine on positiivinen ja iloinen asia.

Lapset ovat kiinnostuneita myös aikuisten maailmasta ja siellä esiintyvistä ilmiöistä, kuten rakkaudesta. Prinsessa lauloi epäonnisesta romanttisesta rakkaudestaan Herculesiin. Myöhemmin konsertin aikana Hercules ja prinsessa kuitenkin saavat toisensa. Rakkauden käsittely voi auttaa lapsia käsittelemään esimerkiksi omien vanhempien eroa tai muita perheessä tapahtuvia hankalia tai positiivisia asioita. Erityisesti ystävien välinen rakkaus ja välittäminen olivat tässä konsertissa tärkeä teema. Ystävyys on lapsen maailmassa iso asia, ja ystävyyttä käsiteltiin positiivisessa valossa. Ystävät auttoivat hädän hetkellä, eivät hylänneet, vaikka kiukutti, juhlivat ja iloitsivat Helinän kanssa ja palasivat takaisin, kun heitä tuli ikävä.

Kuvio 3. Ystävyys oli tärkeä teema Svengia etsimässä -konsertissa. (Kuva: Jari Flinck)

Kuvio 4. Timon ja Pumba auttavat Helinää pettymysten käsittelyssä. (Kuva: Jari Flinck)

Timon: "Onpas siinä hurjan kokonen heinäsiirkka!"
 Helinä: "Minä en ole mikään heinäsiirkka, minä olen Helinä-keiju! Jättäkää minut rauhaan!" Helinä nyhkyttää dramaattisesti.
 Pumba: "Hei skidi, ooksä okei?"
 Helinä: "En ole!"
 Pumba: "Tällaisina aikoina ystäväni Timon sanoo "Jätä takamuksesi menneisyyteen"."
 Timon: "Ei ei, Pumba, amatööri! Vaan jätä menneisyytesi taaksesi. Skidi, sä tarviit oppitunnin."

Pumba ja Timon ovat Helinän tukena ja ovat kiinnostuneita hänen hyvinvoinnistaan ja tunteistaan. Pian Helinänkin suru ja kiukku laantuu, ja heille tulee yhdessä mukava ja opettavainen musiikkihetki.

Kaikenikäiset ihmiset joutuvat kuitenkin elämässään taistelemaan pettymysten, turhautumisen tunteiden ja epäonnistumisen kanssa. Näitä tunteita on hyvä oppia sietämään ja käsittelemään jo pienestä pitäen, sillä aina tulee vastaan tilanteita, jolloin asiat ei suju niin kuin olisimme toivoneet. Turhautumista ja pettymysten sietämistä käsiteltiin heti tarinan alussa, kun Helinä-keijun svengi oli mystisesti kadonnut.

Krista ja Tiina alkavat tanssia hienoa koreografiaa, mutta Helinä ei kovasta yrityksestä huolimatta pysy perässä.

Helinä puuskahtaa: "Poikki, poikki! Miksei tämä onnistu? Miksen pysy rytmissä mukana?!"

Krista: "Mikä sinun on Helinä? Yleensä tanssisi sujuu niin hienosti!"

Helinä: "Äh, en tiedä! Osaankohan minä edes enää laulaa?!"

Helinä koittaa laulaa, mutta sanat tulevat hassussa rytmissä ulos.

"Voi ei, laulukaan ei suju!" Helinä turhautuu. "Tämä on minun viimeinen oljenkorteni, yritän soittaa!"

Helinä yrittää soittaa Janin pasuunaa mutta sieltä kuuluu vain hassuja ääniä ja rytmejä. Krista ja Tiina seuraavat touhuja vierestä ihmeissään.

Tässä kohtauksessa Helinä joutuu kohtaamaan oman epäonnistumisen. Tanssi ja laulu eivät suju kuten yleensä ja se tuntuu vähän nololtakin. Nolostumista käsiteltiin näytelmässä huumorin keinoin - oikeastaan se oli aika hassua, kun suusta tulikin vahingossa ihan hassunkuuloinen laulu ja tanssiminen näytti koomiselta. Tässä tarkoituksenani oli osoittaa lapsille, että epäonnistuminen ei ole niin vaarallista ja itselleen voi välillä myös nauraa. Kuitenkin Helinän pettymystä, surua ja turhautumistakin käsiteltiin myös vakavissaan ja pahaa mieltä kunnioittaen - lopulta Helinä alkoi kiukuissaan ja turhautuneena nyhyttää. Pettymyksiä tulee, ja halusin osoittaa, että jokaisella on oikeus myös osoittaa tunteensa ja olla välillä surullinen.

Musiikkia käytetään apuna myös terapiassa juuri niiden mahdollisuuksien vuoksi, joita musiikin kuuntelu antaa esimerkiksi tunteiden käsittelyyn. Kuunteluun perustuvassa musiikkiterapiassa ei tarvitse tehdä muuta, kun heittäytyä musiikin vietäväksi. Musiikki on hyvä objekti, joka suojaa paranoidisissa pelottavissa ja ahdistavissa tilanteissa, surumielisyyttä, yksinäisyyttä ja syyllisyyttä vastaan antamalla mielihyvää tuottavan objektin sekä epämiellyttäville tunnetiloille ja antaa voimaa niiden läpikäymiseen (Lehtonen, 2011, 79-80). Halusin konsertissani antaa lapsille mahdollisuuden käsitellä myös negatiivisia tunteita turvallisesti. Taiteen kautta tunteita on turvallista käsitellä, sillä musiikki etäännyttää traumaattiset kokemukset "symbolisen etäisyyden" päähän, jolloin niitä voidaan käsitellä ilman liiallista ahdistusta (Lehtonen 2011, 80).

Konsertin kurjimmat tunteet liittyivät erilaisiin pelkoihin. Helinä kohtasi iloisten hetkien lisäksi matkallaan myös jännitystä ja jopa hiukan pelottavia tilanteita.

Helinä: ”Voi, minulla on niin kylmä! Missä oikein olen? Onpas pimeitä kujia!”

Helinä tutkii lavaa kylmissään.

Helinä: ”Minua pelottaa!”

Helinä eksyy hetkellisesti matkallaan ja joutuu yksin pimeille kaduille. Tässä kohtauksessa halusin antaa lapsille mahdollisuuden käsitellä hyvin yleistä pimeän pelkoa. Lapsi saattaa kotona nukkumaan mennessä pelätä, tuleeko vaatekaapista tai sängynalta pimeässä mörkö. Vaikka Helinää tässä kohtauksessa pelottaa ja pian jännittävät kissat hiipivät salaperäisesti hänen ympärilleen, selviää pian, että kissat olivatkin hauskoja tyyppisiä ja kilttejä ja hyvänthahtoisia kavereita. Tällä valinnalla halusin osoittaa, että vaikka pimeän pelko on ihmiselle hyvin luonnollinen tunne, se on usein turha. Tässä kohtauksessa halusin käsitellä myös yksinäisyyden pelkoa - lapsen suurimpiin pelkoihin voi kuulua yksin jääminen. Tarkoitukseni oli osoittaa, että vaikka yksin välillä pelottaa, ystävät kyllä tulevat apuun ja näistä tilanteista selvitään. Halusin tällä esityksellä tukea lapsen perusturvan tunnetta.

Myös seuraavaksi lavalle asteleva Voodoo-maman hahmo oli jännittävä. Voodoo-mama oli jo ulkoiseltaankin olemukselta erikoinen ja vähän pelottavakin ilmestys. Voodoo-mama täyttää lapsen maailmassa ulkoisella olemuksellaan, pelottavalla käyttäytymisellään ja hypnotisoinnillaan sekä ilkeällä naurullaan kaikki ”pahiksen” elementit. Kuitenkin Voodoo-mama lopulta auttaakin Helinää saavuttamaan tavoitteensa.

Voodoo-mama: ”Jos luostat taikaani, niin tämä taikamatto vie sinut paikkaan, josta löydät svengisi.”

Helinä luottaa Voodoo-maman taikaan ja pääsee eteenpäin seikkailullaan. Ennen tätä Voodoo-mama on hypnotisoinut Helinää uhkaavasti. Tähän kohtaukseen otin vaikutteita Viidakkokirja-elokuvassa esiintyvistä kohtauksesta, jossa Kaa-käärme hypnotisoi Mowglia samaisen ”Luota Vain” -kappaleen soidessa (Viidakkokirja, 1967). Tähän mielikuvaan halusin sekoittaa vaikutteita myös Prinsessa ja Sammakko -elokuvassa esiintyvistä voodoo-noidasta, Mama Odiesta (Prinsessa ja Sammakko, 2009). Kuten esitykseni Voodoo-mama, myös Mama Odie saattaa elokuvassa aluksi vaikuttaa uhkaa-

valta, mutta paljastuukin hyvántahtoiseksi hahmoksi. Oman esitykseni Voodoo-mama hahmolla halusin ravistella ennakkoluuloja, sillä vaikka hahmo vaikuttaa ehkä aluksi pelottavalta, hän auttaa Helinää. Opetuksena on, ettei ketään voi tuomita ulkonäön tai ensivaikutelman perusteella.

Kuvio 5. Voodoo-maman pelottava vaatetus koostui tummista sävyistä, pääkalloista ja luurangosta sekä punaisesta ylle kiedotusta taikamatosta. (Kuva: Jari Flinck)

Tunteiden käsittelyn lisäksi pedagogisiin valintoihini kuului lasten osallistaminen. Osallistava taide on tärkeää, sillä ihmisillä on tarve saada äänensä kuuluville ja tulla näkyväksi omissa asioissaan. Tähän taide tuo tilan. Osallistava taide tuo dialogisen suhteen ympäröivään maailmaan ja tätä kutsutaan myös sosiaaliseksi innostamiseksi. Parhaimmillaan osallistava taide jättää lähtemättömän elämysjäljen tunnemuistiimme. (Häkämies, 2013, 9-10.) Halusin antaa lasten ja muun yleisön osallistua toimintaan, jotta jokainen tuntisi olevansa tärkeä osa yhteistä elämystämme.

Ensimmäisen kerran yleisö pääsi kunnolla osallistumaan toimintaan, kun Helinä päätyi kalakavereiden kanssa veden pohjaan. Kala opetti yleisölle kalatanssin, jota tanssitiin yhdessä sekä lavalla että yleisössä. Näyttelin itse kalan roolin, ja otin tarkoituksella tässä kohtaa käsikirjoittamatonta kontaktia yleisöön. Halusin saada yleisölle sellaisen tunteen, että he todella ovat veden pohjassa kanssamme juhlimassa. Konserttitallen-

teella kuuluu esimerkiksi, kun osoitan yleisöstä leikisti erilaisia vedeneläviä kuten sammakoita, monneja ja mustekaloja. Pysin kohdistamaan huomioni erityisesti lapsiin, jolloin he saavat osallisuuden tunteen – ”Ihanaa, tuo kala osoitti juuri minua ja huomasi minut”. Tanssi toistui kappaleen aikana useita kertoja, jolloin yleisöllä oli aina mahdollisuus palata tanssiin kanssamme ja kokea olevansa osana yhteistä juhlaa. Yleisö lähti kalatanssiin upeasti mukaan.

Kuvio 6. Kuvassa näkyy, kuinka kalatanssiin osallistuvat sankoin joukoin sekä esiintyjät että yleisö (Kuva: Jari Flinck)

Yhdessä laulaminen on luonteva tapa ilmaista itseä ja olla mukana luovassa toiminnassa. Halusin osallistaa yleisöä myös laulamaan, ja ”Katti tahtoo olla jokainen” -kappaleessa toistuva ”Kaikki tahtoo, kaikki pyytää, kaikki päästä rytmiin kattien” -hokema antoi tälle täydelliset puitteet. Topi sovitti toiveideni mukaisesti kappaleeseen niin sanotun ”yleisön huudatuksen”, jossa bändi soittaa hiljempaa ja annamme yleisön tarkoituksella olla hetken pääosassa. Yleisö lähti mahtavasti ja rohkeasti mukaan lauluun ja jammaillimmekin kappaleen yhdessä loppuun saakka.

Kuvio 7. Kuvassa kannustamme kissojen kanssa yleisöä laulamaan ja taputtamaan meidän kanssamme. (Kuva: Jari Flinck)

Halusin päästää yleisön osaksi myös juonellista kaarta. Tämä on näin suunnitellussa ja isossa projektissa haastava tehtävä, mutta ratkaisin tämän tilanteen hyvin yksinkertaisella ja pienellä osallistamisen tavalla. Voodoo-mama pyytää Helinää luottamaan taikaansa, jolloin taikamatto vie hänet seuraavaan paikkaan. Helinä luottaa Voodoo-maman taikaan, mutta pyytää kuitenkin lisäksi yleisöltä apua.

Helinä: "Minä luotan, minä luotan! Taidan kyllä tarvita teidän apuanne (Helinä sanoo yleisölle). Laitetaan kaikki silmämme kiinni ja toivotaan oikein kovasti, että pääsemme Arabiaan."

(Kaikki lavalla laittavat silmänsä kiinni)

Helinä: "Katsokaa, me olemme Arabiassa! Kiitos avusta, me teimme sen!"

Tämä aikuisten keskuudessa huvitustakin herättänyt kohtaus oli mainio esimerkki siitä, kuinka vahva mielikuvitusmaailma voi lapselle olla. Yleisöstä saamissani palautteissa kerrotaan, kuinka lapset yleisössä laittoivat aivan tosissaan silmänsä kiinni ja toivoivat oikein kovasti pääsevänsä Arabiaan. Lavalla ei vaihtunut kuin valaistus, mutta lapsen maailmassa olimme tämän jälkeen Arabiassa. Tässäkin osallistamisessa tärkeintä oli

se, että lapsille tuli sellainen tunne, että he ovat osana tarinaa, ja heidän apunsa ja osallistumisensa on tärkeää lopputuloksen kannalta.

Tunteiden käsittelyn ja osallistamisen lisäksi koin tärkeäksi pedagogiseksi tavoitteeksi tarinalliset opetukset. Juonellisesti Helinä tapaa esityksessä paljon uusia ystäviä, jotka kaikki omalla tavallaan auttavat häntä tavoitteensa täyttymisessä. Helinä kerää pusiinsa pitkin matkaa aarteita, joita hän uusilta ystäviltaan saa. Aarteet eivät kuitenkaan osoittaudu maalliseksi mammonaksi, vaan käsikirjoituksen lopussa Helinä liittää kuhunkin esineeseen jonkin opetuksen, jonka hän on kyseisen tavaran antajalta saanut. Uskon, että lapsen on helpompi ymmärtää opetukset jonkun konkreettisen tavaran kautta. Konsertissa tapahtui paljon, joten esine muistuttaa siihen liittyvästä hahmosta ja liittää tiedon lapsen maailmassa oikeaan asiaan.

Helinä: ”Niin, katsokaa, kuinka paljon olenkaan oppinut. Svenginihän koostuu monista eri asioista!”

Helinä laittaa kruunun päähänsä.

Helinä: ”Tämä kruunu muistuttaa minua rohkeasta Leijonakuninkaasta. Ehkä minäkin uskallan nyt svengata rohkeammin”.

”Tämä onnentoukka muistuttaa minua siitä, että huolet voi välillä myös jättää taakse. Ja tätä simpukkaa kuunnellessani muistan, ettei elämää aina tarvitse ottaa niin vakavasti. Nyt svengini on rennompaa ja uskallan heittäytyä sen vietäväksi.”

”Tämä taikamatto opetti minut luottamaan. Luotan taas itseeni, ja siksi svengini toimii taas hienosti”.

”Mutta kyllä minä silti kaipaen ystäviäni. Jos taputetaan tarpeeksi kovaa, niin kyllä he varmasti tulevat takaisin.”

Tämä kohta yhdistää kaikki tapahtumat svengin toimiseen ja sanallistaa vielä kaikille Helinän oppimat asiat. Opetuksissa esiintyy tuttuja teemoja kuten rohkeus sekä luottamus itseensä sekä muihin. Käsikirjoituksessa korostetaan myös ystävyys ja rakkauden tärkeyttä ja sitä, että ystävät ovat rinnallasi ja tukenasi vaikkeivat he olisikaan aina läsnä. Myös perinteinen vaikeuksista voittoon -teema oli tärkeä osa Svengiä etsimässä -konserttia. Halusin opettaa lapsille, ettei epäonnistuessa kannata luovuttaa, vaan lähteä reippaasti tekemään asialle jotakin. Helinä epäonnistuu konsertin alussa, mutta lähtee siitä huolimatta etsimään Svenginsä takaisin ja lopuksi kova työ palkitaan.

4.2 Konsertin näyttämölliset valinnat

Svengiä etsimässä -konsertin näyttämöllinen toiminta lähti hahmottumaan musiikin ja käsikirjoituksen valmistuttua. Halusin näyttämöllisillä valinnoilla tukea käsikirjoituksen kulkua sekä musiikillista sanomaa. Konsertti eteni hyvin vahvasti musiikillisesti kappaleesta toiseen, ja kaikkiin väleihin oli kirjoitettu käsikirjoitukseen joko monologia tai dialogia, jota erityisesti Helinä sekä muut hahmot veivät eteenpäin.

Käsikirjoitetut kohdat kappaleiden välissä oli helppoa ja luontevaa toteuttaa myös käytännössä. Haasteita eteemme toikin erityisesti kappaleiden aikana lavalla tapahtuva toiminta. Konserteista tuttu keino on yksinkertainen - laulaja laulaa ja tulkitsee kappaleen ja soittajat säestävät. Näin toteutimmekin konsertissa muutamia kappaleita kuten aloitus kappaleen, Elämän tien. Tämä kappale on itsessään niin suuri teos, että pelkässä kuuntelussa riittää ihmeteltävää ja sulateltavaa. Halusin aloittaa konsertin vahvasti musiikillisesti, jonka jälkeen juoni pyörähti käyntiin.

Kuvio 8. Esitys alkoi konserttimaisesti musiikkiesityksellä. (Kuva: Jari Flinck)

Tärkeässä roolissa näyttämöllisen toiminnan toimivuudessa oli erityisesti musiikin, juonen ja näyttämöllisen toiminnan yhteys. Yhdessä näyttämöllä esiintyvien laulajien kanssa pohdimme erillisissä harjoituksissa näyttämöllistä toimintaa kappalekohtaisesti - mitä tässä kappaleessa tapahtuu ja miten se edistää ja palvelee esityksen juonta? Näin ollen tärkeässä osassa oli tietysti Helinän matka. Pohdimme, mitä Helinä saa kultakin

hahmolta mukaansa ja miten se ilmentyy näyttämöllä. Niinpä ”Pocahontas Medley” -kappaleen aikana soudettiin yhdessä veneellä, ja ”Hakuna Matata” -kappaleessa Timon ja Pumba opettavat elämäkatsomustaan ja tonkivat yhdessä Helinän kanssa ötököitä ruuaksi. ”Arabian Medley” -kappaleen soidessa jännittävä kulkuri antaa Helinälle taikalampun, josta lampun Henki ilmestyy bändin iskulla esiin. ”Hercules Medley” -kappaleen gospel-tunnelmissa muusat ylistävät Herculesia yhdessä Helinän kanssa.

Osaan kappaleista (kuten ”Hercules”- ja ”Arabian Medley”) teimme esiintyjien kanssa yhteistyössä tarkempia koreografioita ja osassa kappaleista (kuten ”Kunhan kruunun saa kuninkaan” ja ”Hakuna Matata”) esiintyjät pääsivät improvisoimaan enemmän. Mahtavaa oli, kun osa lapsista uskaltautui konsertin edetessä kommentoimaan yleisöstä lavan tapahtumia ja ottamaan kontaktia esiintyjiin. Esimerkiksi ”Hakuna Matata” -kappaleessa eräs edessä istuva lapsi huomasi lavalle tulleen pahkasian ja mangustin ja ilmaisi sen hienosti ääneen. Näin saimme lapsia mukaan dialogiin ja improvisoinnille jäi tilaa. Konsertissa tapahtui kohtaamista yleisön kanssa, ja onnistumiseksi koin sen, että lapset uskalsivat ja halusivat olla konsertissa täysillä mukana.

Kuvio 9. Zazun ja Simban näyttelijät Meeri Paavilainen ja Emilia Vihanto improvisoivat lavalla laulun mukaisesti. (Kuvat: Jari Flinck)

Kuvio 10. Hercules Medley -kappaleen soidessa jammailtiin muusien kanssa etukäteen harjoitellulla koreografialla. (Kuvat: Jari Flinck)

Kuvio 11. Tässä kulkuri antaa Helinälle taikalampun, josta lampun Henki pian ilmestyy lavalle.
(Kuva: Kukka Laitinen)

Tanssinumerot toivat hienon lisän konsertin näyttämölliseen toimintaan. Tanssijat Krista Piippo ja Tiina Päivärinta suunnittelivat toiveideni mukaisesti osaan kappaleista itselleen koreografiat, jotka toivat lisää mielenkiintoa lavalla tapahtuvaan toimintaan. Lisäksi suunnittelimme Kristan johdolla yhteistanssinumerot kappaleisiin ”Aalloissa siis” ja ”Katti tahtoo olla jokainen”. Nämä koreografiat Krista opetti tanssiharjoituksissa kaikille lavalla esiintyville. Tanssilla halusin antaa yleisölle visuaalisia elämyksiä, menoa ja meininkiä sekä musikaalin tavoin moniaistillisiä kokemuksia.

Kuvio 12. Kissat ja Helinä tanssivat harjoiteltuja koreografioita yhteisissä show-numeroissa.
(Kuvat: Jari Flinck)

4.3 Konsertin visuaaliset valinnat

Viimeisen silauksen konserttiin toivat visuaaliset yksityiskohdat kuten lavasteet, puvustus ja valot. Näillä yksityiskohdilla halusin tehdä konsertista ammattimaisen näköisen sekä visuaalisia aisteja hellivän kokonaisuuden. Konsertin valoja suunnitellessani tein valomiehelle yksinkertaiset toiveet värimaailmoja koskien. Esimerkiksi ”Elämän tie” -kappaleeseen toivoin keltaisen ja oranssin sävyjä auringonnousun merkiksi, ”Aalloissa siis” -kappaleeseen sinistä väritystä merenalaisiin tunnelmiin ja Arabiassa meitä hellivät

punaisen ja violetin sävyt. Valoilla ja savulla pystyttiin luomaan kohtauksiin tunnelman lisäksi myös jännitystä ja efektejä. Ennen ”Katti tahtoo olla jokainen” -kappaletta lava pimeni, ja kissat hiipivät pimennosta Helinän ympärille. Näin saatiin luotua jännittävää tunnelmaa. Savulla pelattiin esimerkiksi ”Arabian Medley” -kappaleessa, kun lampun henki ilmestyi lampusta. Yksinkertaisten toiveideni pohjalta Arabiasalin valotaitelija Sami Sirniö loi meille upeat valot koko konserttiin omaa luovuuttaan käyttäen.

Kuvio 13. Katsojia hellittiin visuaalisesti taitavan valomiehen luomilla tunnelmilla. (Kuva: Jari Flinck)

Konsertissa suuri osa lavasta meni bändimme käyttöön tai lavalla tapahtuvaan toimintaan kuten tansseihin. Esiintymislavalle jäi kuitenkin sen verran tilaa, että saimme muutamia lavasteitakin mukaan. Konsertin alussa olimme Afrikan savannilla, ja näin ollen lavasteeksi hankittiin teemaan sopivia kasvilavasteita. Lavasteiksi ja tunnelmaa luomaan riittivät yksinkertaiset asiat, kuten ”Pocahontas Medley” -numeron aikana ”aaltoina” näkyneet suuret siniset silkkihuivit. Tähän show-numeroon askartelin itse suurista pahveista, hallaharsosta ja muutamasta puupalasta purjeveneen. Hankin pahvit, värjäsin ne ruskeiksi ja kiinnitin pahvit ja purjeen osat toisiinsa niittipyssyllä ja erilaisilla teipeillä. Lopuksi kiinnitin sinisen vanhan lakanan veneeseen kuin aalloiksi. Vaikkei vene ollut häppöinen, toi se silti konserttiin tunnelman vedessä matkustamisesta ja hankkimani airo loi kohtaukseen lisää uskottavuutta.

Kuvio 14. Pocahontas Medleyhyn tunnelmaa toivat askartelemani purjevene ja suuret siniset silkkihuvit. (Kuva: Jari Flinck)

Puvustukseen näin yhdessä muiden rooleissa esiintyvien laulajien kanssa paljon vai-
vaa. Joitakin naamiaisasuja minulla oli valmiina, osa tilattiin varta vasten konserttiin ja
osa tehtiin itse. Halusimme esiintyä selkeästi rooleissa, ja tätä tukemaan tarvitsimme
hienot puvut. Haasteita asuihin toi se, että monissa valmiissa naamiaisasuissa oli pään
peittävä naamari. Naamarit olisivat olleet konsertissa hankalia, sillä headset-
mikrofoneja olisi ollut vaikeaa asetella, ja myös siksi, että kasvojen eleet ja ilmeet eivät
olisi välittyneet yleisölle naamarin takaa. Tämän vuoksi askartelin esimerkiksi lampun
hengen naamarista päähineen, jolloin omatkin kasvoni näkyivät. Samoin teimme Pum-
ban asun kanssa. Piirsimme mallista Pumban kuvan, väritimme sen ja ompelimme sen
huopakankaaseen, josta ompelimme sitten esiintyjän päähän sopivan version. Timonin
asun askartelin koiranaamiaisasusta käyttäen maalia, huopakangasta ja rautalangan
sisältäviä punaisia askartelutikkuja. Osa asuista koottiin esiintyjien omista kaapeista
luovuutta käyttäen ja esimerkiksi ensimmäisessä kappaleessa päälläni ollut puku oli
vanhempieni Afrikasta mittatilaustyönä tuliaisiksi tuotu aito afrikkalainen juhlapuku.

Konsertissa käytettiin myös rekvisiitta kuten taikamattoa, taikalamppua, onnentoukkaa (vihreä helmikaulakoru), kruunuja ja simpukoita. Osa rekvisiitoista löytyi esiintyjien kaapeista, osan hankin konserttia varten ja osa tehtiin itse.

Kuvio 15. Alloissa siis -kappaleen pukuihin oli nähty paljon vaivaa ja show-numero oli yksi konsertin näyttävimmistä. (Kuvat: Jari Flinck)

Kuvio 16. Askartelin useita pukuja ja lavasteita konserttiin omin käsin.

5 Palautteiden analysointi

5.1 Millaista palautetta konsertista saimme

Svengiä etsimässä -konsertti oli luova prosessi alusta loppuun, joten myös palautetta halusin kerätä yleisöltä luovien keinoin. Esimerkiksi perinteinen palautelomake tai jälkikäteen toteutettava verkkokysely ei sopinut tähän kokonaisuuteen, sillä halusin jollakin tavalla liittää palautteen keräämisen konserttiin niin, että taika säilyisi ja yleisö pääsisi antamaan palautteensa heti konsertin jälkeisissä tunnelmissa. Tärkeää oli myös se, että lapset pääsisivät luontevasti osaksi palautteen antoa.

Niinpä yleisön astuessa ulos salista konsertin jälkeen, oli konserttisalin ulkopuolella odottamassa tuttuja konsertissa esiintyneitä hahmoja vaaleanpunaisten ja vaaleansinisten A2-kokoisten kartonkien sekä kymmenien värikkäiden tussien ja vahavärien kanssa. Kartongit oli levitetty pöydille kynien kera, ja jokaisen kartongin luona oli myös joku konsertista tuttu hahmo vastassa auttelemassa palautteen annossa. Näin lapset pääsivät samalla myös tervehtimään hahmoja, joka jo itsessään voi olla suuri elämys monille. Palautekartongeissa luki käsinkirjoitettuna ”Anna vapaasti palautetta!❤ Kirjoita, piirrä jne...”. En halunnut rajata palautetta kysymyksillä, sillä halusin papereille syntyvän mitä tahansa konserttiin liittyvää erilaisin taideteoksien tai kirjoituksien.

Konsertissa oli kirjanpidon mukaan hulppeat 219 henkilöä paikalla. Ilokseni myös palautetta tuli paljon (kahdentoista A2-paperin verran), ja palautteita analysoidessani jaoin palautteet eri kategorioihin seuraavasti:

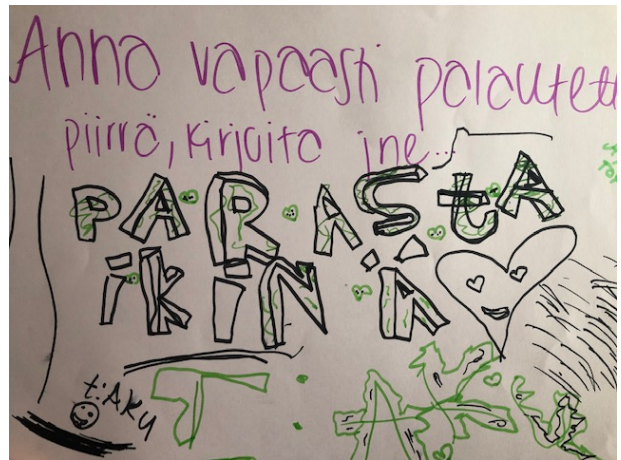
KATEGORIA	PALAUTTEIDEN MÄÄRÄ
KONSERTTI/ESITYS/KOKONAISUUS	43
HAHMOT	22
NÄYTTELIJÄT/LEAD-LAULAJAT	12
SOITTAJAT/TAUSTALAJAJAT/KUORO/BÄNDI/SOITTIMET	8
OMIA TUNTEMUKSIA KONSERTTIIN LITTYEN	7
KIITOKSIA KONSERTISTA	6
KOMMENTTEJA REETASTA JA REETAN TYÖHÖN LIITTY- EN KONSERTIN JÄRJESTÄMISESSÄ/ESIINTYMISESSÄ	5
KAPPALEET, MUSIIKKI	4
LAVAN VISUAALISET ELEMENTIT/VALOT/ASUT	4
KOHDERYHMÄN HUOMIOINTI	3
LEMPI KOHTAUS/OHJELMANUMERO	2
TANSSIJAT	2
TOIVEITA JATKOESITYKSESTÄ	2
HARMITUKSIA	1

Illokseni kartongit olivat täynnä mitä upeampia piirroksia, kirjoituksia ja taideteoksia. Kun pääsin konsertin jälkeen lukemaan palautteita, tuli tippa silmään. Oli hienoa päästä lukemaan ja kokemaan yleisön palautteita ja tunnelmia. Häkellyttävää oli se, että kaikki palautteet yhtä harmitusta lukuun ottamatta olivat positiivisia.

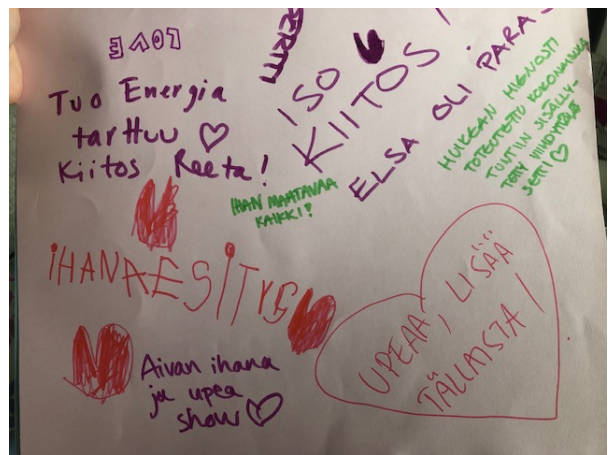
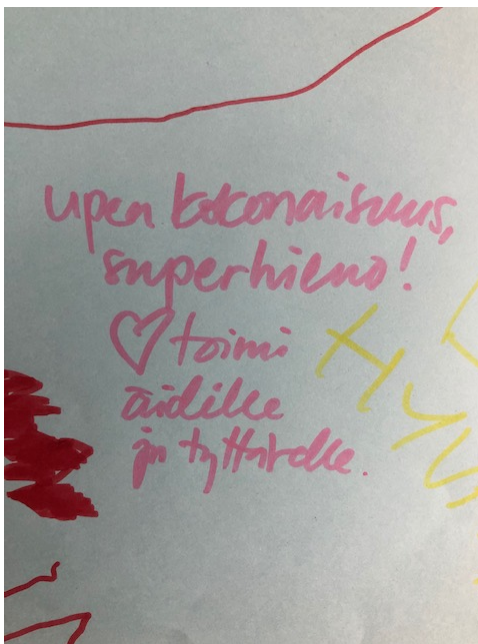
Eniten palautteissa esiintyi kehuja kommentteja itse konserttiin liittyen. Konserttia keuhuttiin enimmäkseen kokonaisuutena ja joitain tiettyjä lempikohtauksia saatettiin myös mainita. Itse toivoin kommentteja konsertin sopivuudesta kohderyhmällemme, ja niitäkin onneksi löytyi - palautteiden mukaan konsertti sopi kohdeyleisöllemme hienosti. Myös laulajista, esiintyjistä ja soittajista löytyi paljon ylistäviä kommentteja.

Lapset antoivat selkeästi eniten palautetta hahmoista. Lasten piirroksista oli ihanaa huomata, kuinka elävästi konsertissa esiintyneet hahmot olivat jääneet mieleen ja jättäneet jälkensä. Lapset olivat todella nähneet piirroksiin vaivaa, useita eri värejä oli käytetty ja palautteita oli kirjoitettu ja piirretty tarkasti. Eräs palaute vei kokonaisen A2-paperin verran tilaa. Paperin keskelle oli kirjoitettu ”Ympyrä tarkoittaa tosi hyvä” ja paperi oli piirretty täyteen erilaisia ympyröitä. Myös konsertista aiheutuneita tuntemuksia oli ihanaa lukea jälkeenpäin, olihan konsertin tarkoituksena antaa elämyksiä ja koskettaa. Ylistävien palautteiden seasta löytyi myös yksi ihana ja inhimillinen harmitus - Leevi 3v olisi kaivannut konserttiin suosikkilaulunsa ”Hiljaa, hiljaa hiivittää”.

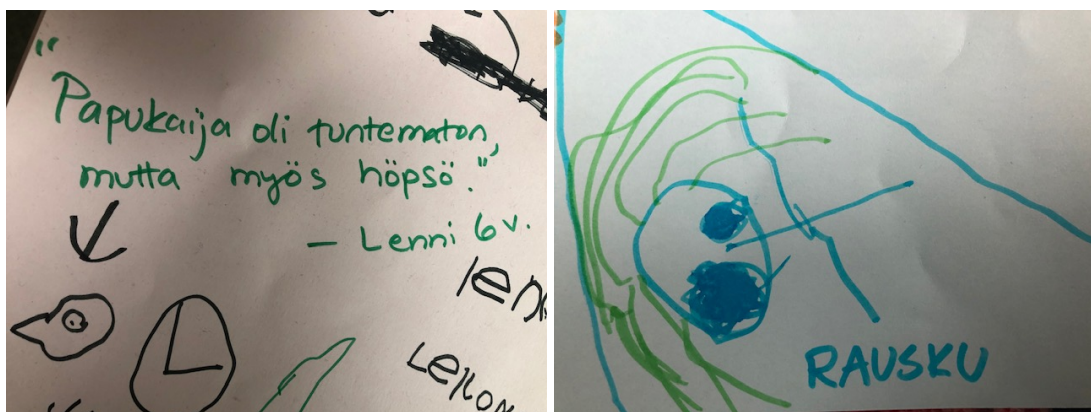
Kaikkia palautteita en kuitenkaan pystynyt lokeroimaan taulukkoon, sillä lasten upeat piirrokset olivat monitulkintaisia. Palautteiden lukeminen oli itselleni taidekokemus jo itsessään. Annan siis muutamien palautekartongeista otettujen kuvien puhua puolestaan:

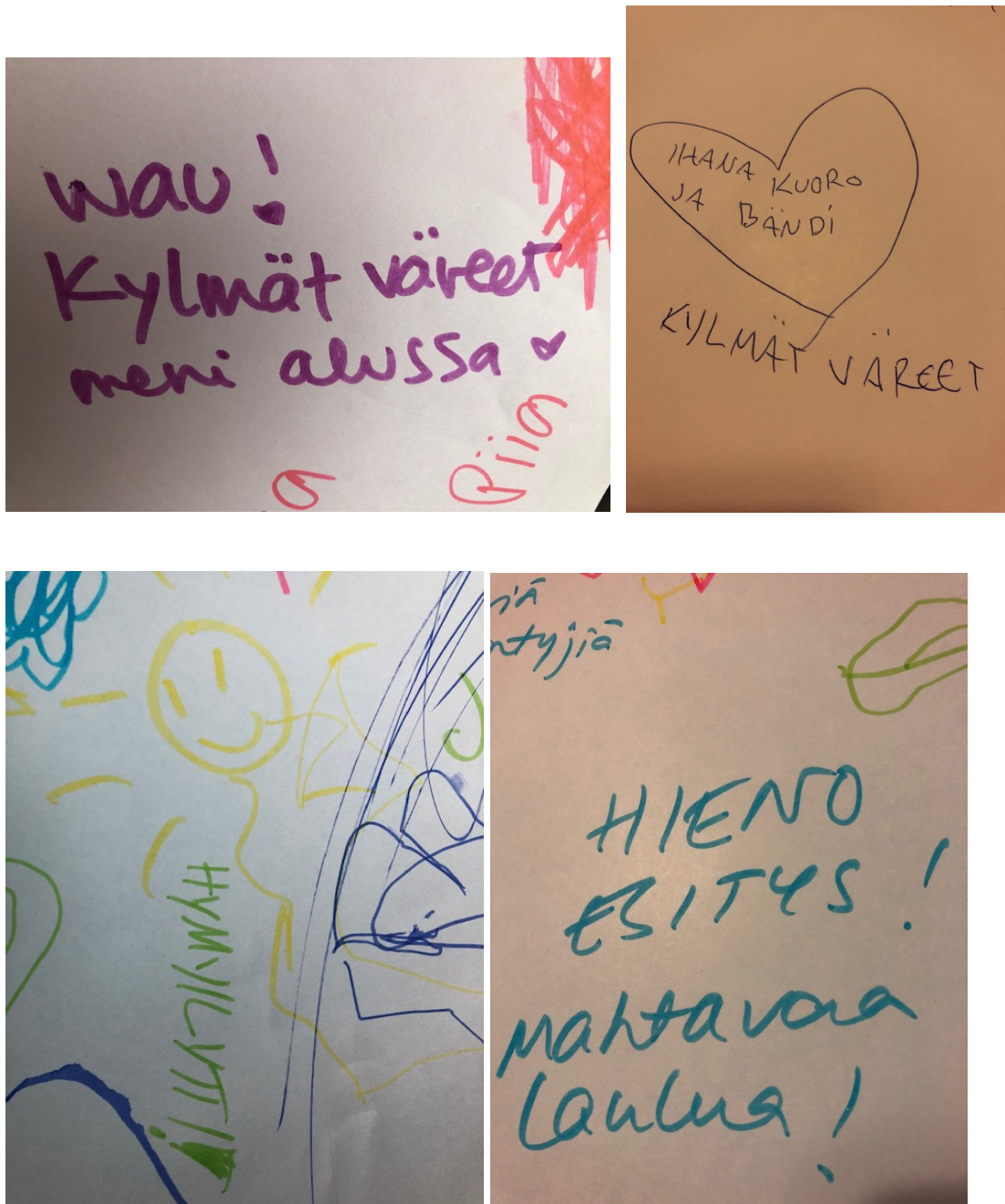
Kuvio 17. Upeisiin värikkäisiin taideteoksiin oli nähty paljon vaivaa.

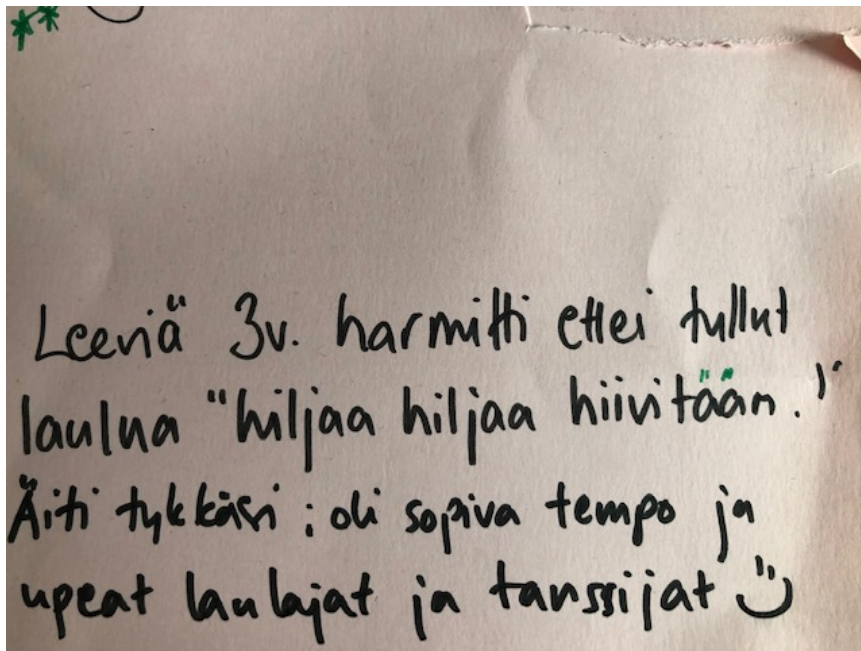
Kuvio 18. Näiden palautteiden mukaan kokonaisuus toimi hienosti ja juuri oikealle kohderyhmälle.

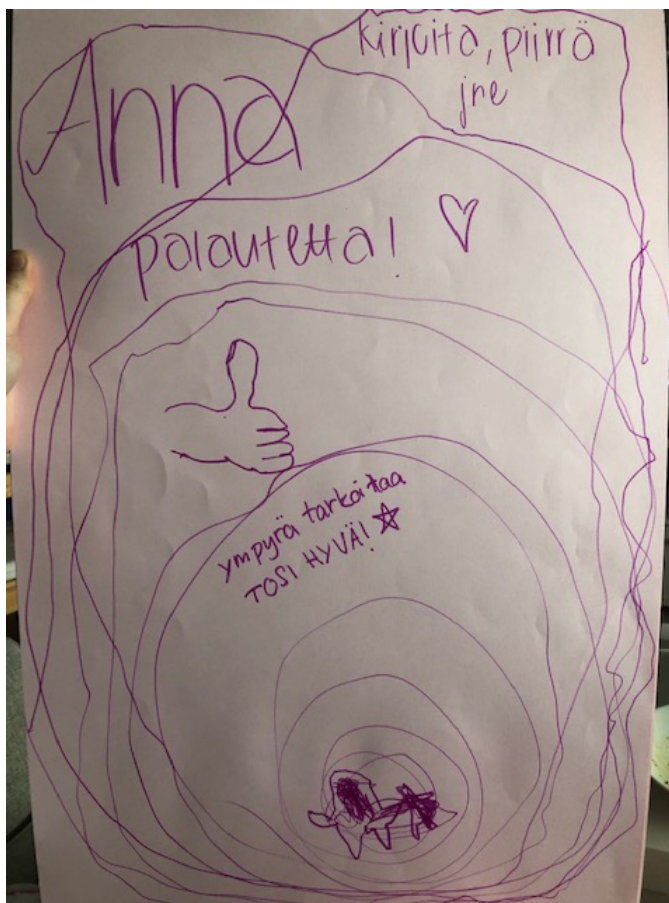
Kuvio 19. Konsertissa esiintyneet hahmot olivat selkeästi jääneet elävästi mieleen - niistä löytyi paljon mainintoja sekä sanoin että upein kuvin.

Kuvio 20. Palautteista oli ihanaa lukea mitä tuntemuksia ja reaktioita konsertti oli yleisössä herättänyt.

Kuvio 21. Leevi 3v oli kokenut konsertissa inhimillisen ja ymmärrettävän harmituksen.

Kuvio 22. Tässä palautteenannossa on käytetty luovuutta - ympyrä tarkoittaa tosi hyvä, ja ympyröitähän löytyy hurjan monta!

5.2 Tavoitteiden toteutuminen

Opinnäytetyöni luonteen vuoksi monia asioita, kuten opetusten välittymistä, on hankalaa arvioida ilman pidempiaikaista ja syvempää tutkimusta. Oman kokemukseni sekä palautteiden myötä tarkastelen kuitenkin musiikkikasvatuksellisten sekä elämyksellisten tavoitteiden toteutumista. Pohdin myös konsertin onnistumista kokonaisuutena, ja tarkastelen, minkälaiseksi kokonaisuudeksi eri osa-alueet lopulta yhdistyivät.

5.2.1 Musiikkipedagogiset tavoitteet

Musiikkikasvatuksellisesti halusin antaa yleisölle turvallisen tilan käsitellä monenlaisia tunteita. Konsertissa esiintyi iloa, surua, ärsytystä, sisuuntumista, jännitystä, pelkoa, rakkautta ja riemua. Kaikkien katsojien puolesta en voi näistä tuloksista puhua, sillä jokainen yksilö kokee taide-elämykset omalla tavallaan. Palautteista voi kuitenkin päätellä, että tunteiden käsittely onnistui konsertin aikana. Eräässä palautteessa luki: ”Itkettiin, naurettiin, iloittiin ja nautittiin. Kiitos ihanasta konsertista!”. Tässä palautteessa kiteytyy se, miten nämä katsojat olivat päässeet mukaan erilaisiin tunnetiloihin ja uskaltaneet turvallisesti kokea nuo tunteet konsertin aikana. Palautteen voi tulkita mielestäni niin, että tunteiden kirjo koettiin positiiviseksi asiaksi.

Tunteiden käsittelyä pyrin helpottamaan yleisölle helposti lähestyttävien roolimallien eli konsertissa esiintyneiden hahmojen kautta. Kun tunne ei kohdistu suoraan itseen vaan sitä voi käsitellä jonkun turvallisen roolihahmon kautta, saa yleisön edustaja peilin omille tunteilleen. Tärkein roolimalli konsertissamme oli Helinä-keiju, joka kohtasi kaikki matkalla vastaan tulleet tunteet. Mielestäni lasten kohdalla tunteiden käsittelyn onnistumista voikin tarkastella hahmojen kautta. Hahmoista löytyi yhteensä 22 erilaista palautetta, suurin osa niistä lasten tekemiä piirroksia. Palautteisiin oli myös saatettu kommentoida mikä hahmoista oli lempari, mikä oli jännittävä tai mikä haluaisi itse olla. Tämän voi tulkita niin, että lapset ovat päässeet iloihin, suruihin ja pelkoihin käsiksi hahmojen kautta ja uskaltaneet kokea tunteita heidän kauttaan. Tästä päättelin myös, että hahmot olivat onnistuneet tehtävässään, sillä heihin oli helppoa samaistua. Palautteissa esiintyi sekä jännittäviä hahmoja kuten Voodoo-mama sekä kissat ja selkeästi hyviä hahmoja kuten Helinä ja kalat. Tämä kertoo mielestäni siitä, että monenlaisia tunteita herättäneet hahmot olivat jääneet mieleen, jolloin erilaisia tunteitakin on todennäköisesti käsitelty.

Myös osallistaminen oli yksi tärkeistä pedagogisista teemoistani. Osallistamalla yleisöä pyrin erilaisin tavoin tekemään jokaiselle sellaisen tunteen, että juuri hän on konsertissamme tärkeä ja merkityksellinen. Myös tätä tavoitetta on mahdotonta arvioida jokaisen kohdalla täysin onnistuneeksi, mutta asiaa voi analysoida yleisten kokemusten perusteella. Konsertissa esiintyessäni sekä kuvista ja videoista jälkeenpäin katsoneena huomasin yleisön lähtevän täysillä mukaan eri toimintoihin. Tämä kertoo siitä, että toiminta oli innostavaa ja yleisö nautti päästessään mukaan konsertin kulkuun. Konsertissa oli paljon eri-ikäisiä ihmisiä, ja ilahduttavaa oli, että toimintaan ei lähteneet mukaan esimerkiksi vain lapset, vaan myös aikuiset halusivat olla mukana. Näiden asioiden pohjalta uskaltaisinkin päätellä, että yleisö koki oman osallistumisensa ja näin myös oman itsensä tärkeäksi osaksi konserttia.

5.2.2 Elämykselliset tavoitteet

Elämyksellisen konsertin luominen oli tärkein tavoitteeni. Elämyksellisyyttä pyrin tuomaan konserttiin erityisesti moniaistisuuden keinoin. Kuulo- ja näköaistilla oli selkeästi suurin sija tässä konsertissa. Musiikkiin nähtiin paljon vaivaa, ja sitä oli myös palautteissa kommentoitu ylistävään sävyyn. Palautteissa mainittiin, että musiikki tuli sopivalta volyymilla eikä esimerkiksi liian kovaa kuten suuren yhtyeen kanssa usein on vaarana. Koen siis, että kuuloaistin aktivoiminen onnistui hyvien sovitusten, hyvän yhtyeen ja hyvien äänimiesten vuoksi niin, että elämyksellisyys toteutui musiikin suhteen.

Myös näköaistia aktivoitiin konsertissa ahkerasti. Visuaalisesti konsertti antoi paljon aistiärsyksiä valoilla, tansseilla, asuilla ja lavasteilla. Palautteita tarkastellessani huomasin, että lasten piirroksia liittyivät usein kaloihin ja kissoihin. Juuri näissä ohjelmanumeroissa visuaalisuus oli viety äärimmilleen, sillä lavalla esiintyi samanaikaisesti useita teemaan liittyviä hahmoja. Näissä numeroissa esiinnyttiin yhdessä tanssien ja laulaen, ja myös asut olivat visuaalisesti värikkäitä ja näyttäviä. Ehkäpä juuri näiden hahmojen mieleen jääminen kertoo elämyksestä, jonka nämä kohtaukset ovat antaneet.

Tärkein elämyksellinen asia, jota pyrin konsertillani ihmisille antamaan, oli ilo. Palautteissa ilon välittyminen oli selkeästi havaittavissa, ja tästä olen todella onnellinen. Energian koettiin tarttuneen, konsertissa oli nautittu olostaan ja elämyksiä oli koettu monin eri tavoin. Elämyksellisyys koostuu monista eri asioista, ja sen tutkiminen on hankalaa, sillä eri asiat vaikuttavat eri tavoin ihmisiin. Palautteiden mukaan onnistuim-

me kuitenkin tuottamaan elämyksiä jopa fyysisinä reaktioina. Palautteissa kuvattiin esityksestä aiheutuneen mm. ”kylmiä väreitä”, itkua, naurua, hymyä ja ”karvojen nousemista pystyyn”. Näin saimme aktivoitua elämyksellisyyden kautta myös tuntoaistia. Elämykset voivat parhaimmillaan tehdä hyvää sekä keholle että mielelle, ja näiden palautteiden mukaan koin onnistuneemme tässä tavoitteessa.

5.2.3 Kokonaisuuden onnistuminen

Palautteissa eniten kommentoitiin konserttia kokonaisuutena. Näitä palautteita tuli yhteensä 43 kappaletta ja kaikki näistä olivat positiivisia. Palautteissa kokonaisuutta kommentoitiin mm. mielenkiintoisena, yllättävänä, upeana, vangitsevana ja taidokkaina. Tämän koen mielettömänä onnistumisena.

Itse kokonaisuutta pohtiessani kiinnitän huomiota siihen, kohtasivatko juoni, musiikki ja näyttämöllinen toiminta toisensa. Näin jälkeempäin asiaa tarkasteltuani valitsisin musii-kin niin, että kappaleet liittyisivät sanoituksiltaan tai teemoiltaan enemmän toisiinsa. Tämä helpottaisi käsikirjoituksen tekemistä huomattavasti. Koen kuitenkin, että löysimme käsikirjoitukseen hyvän punaisen langan, jota kannateltiin pitkin esitystä niin, että selkeys säilyi ja juoni pysyi järjellisenä. Mielestäni näyttämöllisellä toiminnalla pysyttiin lopulta tukemaan juonellista ja musiikillista tarinaa hienosti. Konsertissa tapahtui paljon 45 minuuttiseksi esitykseksi, ja toisaalta monipuolinen musiikkiohjelmisto mahdollisti myös monipuolisen esityksen katsojille. Olen iloinen siitä, että monitaiteellisuus onnistuttiin toteuttamaan ammattitaitoisesti ja tästä löytyi paljon positiivista kommentointia myös palautteissa. Kaikki omat toiveeni konsertin sisällön suhteen täyttyivät – konsertti todellakin oli elämyksellinen ja monitaiteellinen esitys, jossa lapsen maailma oli otettu huomioon, ja juoneen onnistuin kätkemään useita musiikkikasvatuksellisia tavoitteita.

6 Pohdinta

6.1 Mitä opin tästä prosessista

Opinnäytetyössäni halusin todella päästä kokeilemaan, miten suuri produktio kasautuu tyhjästä. Yksi tärkeimmistä opeista tässä produktiossa olikin eri osaamisalueideni yhdistäminen. Tässä projektissa yhdistin muusikkona, esiintyjänä, koreografina, tanssijana, musiikkipedagogina, konsertin järjestäjänä ja tuottajana, käsikirjoittajana, puvusta-

jana, yhtyeen harjoittajana, rekvisiitan suunnittelijana ja tekijänä sekä tuotantovastavaana olemisen. Osaa näistä asioista olin tehnyt aiemminkin, mutta esimerkiksi käsikirjoituksen teko oli itselleni aivan uutta. Oli upeaa päästä haastamaan itseään näin monipuolisten työtehtävien parissa. Tästä sain myös kuvaa siitä, kuinka paljon työtä suuret monitaiteelliset produktiot vaativat, itse konsertissa esiintyminen on vain kirsikka kakun päällä. Omaa kehitystäni tarkastellessani esiin nousee kirkkaimpina kolme asiaa: esiintymistäidot, organisointitaidot sekä musiikkikasvatukselliset taidot.

6.1.1 Esiintymistäidot

Ammattimuusikkona ja esiintyjänä tämä konsertti kehitti minua monilta osin. Esiintyjän näkökulmasta konsertti vaati useampiin esiintyvän taiteen osa-alueisiin kuten laulamiseen, tanssimiseen ja näyttelemiseen perehtymistä. Näistä osa-alueista tutuinta minulle oli laulaminen, olenhan valmistunut ammattimuusikoksi laulu pääaineenani sekä tehnyt toistaiseksi lyhyeen uraani nähden paljon laulajan ja keikkamuusikon töitä. Tässä projektissa halusin viedä itseni mukavuusalueeni ulkopuolelle, ja erilaisissa rooleissa esiintyminen, näytteleminen sekä tanssiminen vastasivat tähän tavoitteeseen hienosti.

Konsertissa oli laajalla skaalalla erilaisia roolihahmoja, ja itse näyttelin niistä seitsemää. Pohdin tarkasti jokaisen roolin kohdalla sitä, millainen tämä hahmo on, miten hän liikkuu ja laulaa. Mitä hän tuntee tai kenties haluaa viestittää? Joidenkin hahmojen (kuten Muusan ja Elsan) kohdalla nämä asiat aukesivat luontevasti, mutta joidenkin hahmojen (kuten lampun hengen ja Timonin) kohdalla roolin pohjustus ja harjoittelu vaati enemmän aikaa ja perehtymistä. Pyrin pyöräyttämään laulamislähtöisen lähestymistapani joidenkin roolien kohdalla niin, että lähestyinkin asiaa kehollisuuden ja hahmon näkökulmista. Tämä avasi aivan uudenlaisia mahdollisuuksia myös äänenkäyttöön ideoihin. Roolityöskentely kehitti yllättäen itseäni myös lauluteknisesti, sillä jotkut haastavat tekniset asiat lähtivätkin aukenemaan, kun ulkoisti tekemisen itsestään roolihahmoon. Kun on tottunut esiintymään omana itsenään, oli toisenlaisen liikekielen ja äänenkäytön harjoittaminen haastavaa. Koen kuitenkin lopputuloksen onnistuneen ja persoonallisten hahmojen välittyneen myös yleisölle. Tärkeimpänä oppina myös tulevaisuuden kannalta pidän sitä, että erilaisten lähestymistapojen ennakkoluuloton kokeileminen voi epämukavuusalueella kehittää enemmän ja nopeammin kuin tuttujen ja turvallisten tyylien suosiminen.

Myös tanssiminen antoi itselleni mahdollisuuden laajentaa esiintymistaitojani. Kun laulamiseen yhdistetään tanssiminen tai muu vastaava lavalla tapahtuva juonellinen toiminta, on lauluosuuden oltava automaatio. Näin siihen ei esiintyessä tarvitse kiinnittää huomiota ja tarkkaavaisuus vapautuu muuhun toimintaan. Myös tanssikoreografian tulee olla harjoiteltu kunnolla kehoon, sillä muuten nämä kaksi asiaa sotkevat helposti toisensa ja jompikumpi asia unohtuu. Tanssin ja laulamisen yhdistäminen vei osaamiseni uudelle tasolle ja kehitti erityisesti kehonhallintaa sekä kykyä tehdä useita asioita samanaikaisesti.

6.1.2 Musiikkikasvatukselliset taidot

Musiikkikasvattajana kehittymiselle tämä projekti tarjosi upeat puitteet, sillä harvoin musiikkipedagogin työssä pääsee työskentelemään näin vahvasti esiintymisen kautta. Jouduin työn eri vaiheissa tarkastelemaan sitä, miten pystyn opettamaan ilman opettamista. Erilaiset pedagogiset tavoitteet tuli salakavalasti ujuttaa yleisölle käsikirjoituksen, musiikin, näyttämöllisen toiminnan ja visuaalisuuden kautta. Tätä taitoa erityisesti varhaisiän musiikkikasvatukseen erikoistunut pedagogi tarvitsee työelämässä paljon, sillä lapsi oppijana tarvitsee luovin keinoin työskentelevää opettajaa. Parhaimmillaan oppiminen tapahtuu kuin vahingossa leikistä, elämyksistä ja moniaistisista työtavoista nauttiessa. Kuitenkin kaikkien elämyksellisten ilojen sisälle kätkeytyy paljon musiikkipedagogin hiljaista tietoa – jokaiseen leikkiin, lauluun tai liikkeeseen on kätkeytyä musiikkikasvatuksellisia tavoitteita. Tästä työstä jäi siis paljon käteen myös tulevia töitä ajatellen.

6.1.3 Organisoititaidot

Myös organisoititaitojeni kehittyminen tämän projektin myötä on kiistatonta. Työn laajuus kaikkine osa-alueineen vaati aikataulutusta jo hyvin varhaisessa vaiheessa. Suunnittelin jo etukäteen noin vuoden kestäväälle valmisteluajalle selkeät päivämäärätavoitteet. Näitä oli mm. sovitusten tekeminen ja valmistumistavoite, harjoitusten suunnittelu ja treeniaikataulu, konserttipäivämäärä, markkinoinnin suunnittelu ja toteutus, pukujen ja rekvisiitan suunnittelu ja toteutus sekä käsikirjoituksen valmistuminen. Lisäksi nämä suuret kokonaisuudet hajotettiin pienempiin osiin ja aikataulutettiin tarkasti. Tässä tapauksessa sanonta ”hyvin suunniteltu on puoliksi tehty” piti kyllä paikkaansa, sillä missään vaiheessa ei tullut paniikkia siitä, etteikö kaikkea saataisi tehdyksi. Kuitenkin erilaisia haasteita, kuten sairastumisten vuoksi peruuntuneet harjoitukset tai meistä joh-

tumaton keikkapäivämäärän siirtyminen, tuli vastaan. Näistä selvittiin organisoimalla ja suunnittelemalla ”pää kylmänä” uudet aikataulut.

Suuren työryhmän kanssa toimiessa on tärkeintä ilmoittaa asiat selkeästi. Huomasin, että paras tapa toimia olisi se, että tärkeät aikataulut ja muut tärkeät infot löytyisivät yhdestä paikasta. Myös itse informaation tulisi olla selkeästi koottu niin, että jokainen tietäisi mitkä asiat koskevat itseä. Informoimme Topin kanssa yhteistyössä jokaiselle omalla nimellä löytyvät nuotit sekä aikataulut facebook-ryhmäämme. Erityisesti yksittäisten harjoitusten kulkua oli hankalaa mutta tarpeellista suunnitella, sillä kaikki työryhmässä eivät työskennelleet kaikissa kappaleissa. Näin ollen soittajat ja esiintyjät joutuivat välillä odottelemaan harjoitusvuorojaan. Vaikka aikataulutus on luovassa työssä hankalaa, se ei kuitenkaan ole mahdottomuus, ja tämä projekti opetti minulle paljon suunnittelun ja käytännön realiteeteista.

6.2 Kiitokset

Tässä prosessissa itselleni erityisen tärkeää oli oivaltaa se, miksi tällaisia musiikkielämyksiä järjestetään. Musiikin ja muun kulttuurisen toiminnan vaikutukset yksilön hyvinvointiin ovat valtavat, ja sen vuoksi myös tätä konserttia oli niin antoisaa ja motivoivaa järjestää. Konsertissa esiintyessäni vuorovaikutuksessa yleisön kanssa sekä palautteita lukiessani tunsin todella vahvasti sen, että tällaista luovaa toimintaa tarvitaan lisää kaikkien lasten ja lapsiperheiden ulottuville varallisuudesta ja ekonomisesta asemasta huolimatta. Tätä tavoitetta aion omalla työlläni edesauttaa myös tulevaisuudessa.

Tuhannet kiitokset kanssani järjestysvastuussa olleelle Topi Nykäselle upeista musiikillisista sovituksista ja yhteistyöstä. Lisäksi haluan kiittää panostuksesta rooleihin ja koko produktion Sofia Junttilaa, Hanna Bergströmiä, Emilia Vihantoa, Heidi Simeliusta, Santra Saranpäättä, Annika Syrjälää ja Meeri Paavilaista. Suuret kiitokset myös bändille sekä Arabiasalin henkilökunnalle. Konsertti oli jokaisen osansa summa, ja ilman teitä en olisi koskaan onnistunut luomaan tällaista kokonaisuutta. Opinnäytteeni ohjaajia Annu Tuovilaa ja Raili Honkanen-Korhosta haluan kiittää uskosta visiooni ja korvaamattomasta avusta opinnäytetyön eri vaiheissa.

Lähteet

Huotilainen, M. 2011. Aivotutkimus tunnistaa musiikin erityisen merkityksen ihmiselle. Lilja-Viherlampi, L. (toim.): Ihminen ja musiikki - Musiikillisen vuorovaikutuksen ulottuvuuksia. Turku: Turun ammattikorkeakoulu, 35-52.

Aladdin. 1992. Ron Clements, John Musker, Ted Elliott, Terry Rossio. Ron Clements John Musker. Yhdysvallat: Walt Disney Pictures / Ron Clements John Musker. 91min.

Aristokatit (The Aristocats). 1970. Ken Anderson, Larry Clemmons, Eric Cleworth, Vance Garry Julius Svendsen, Frank Thomas, Ralph Wright. Wolfgang Reitherman. Yhdysvallat: Walt Disney Pictures / Winston Hibler, Wolfgang Reitherman. 78min.

Ruokonen, I., Rusanen, S. 2009. Esteettinen kasvattaja kulttuurisena kasvattajana. Välimäki, A. (toim.): Taidekasvatus varhaiskasvatuksessa - Iloa, ihmettelyä ja tekemistä. Helsinki: Ruokonen, I., Rusanen, S., Välimäki A., Terveysten ja hyvinvoinnin laitos, 10-15.

Frozen – huurteinen seikkailu. 2013. Chris Buck, Jennifer Lee, Shane Morris. Chris Buck, Jennifer Lee. Yhdysvallat: Walt Disney Pictures / Peter Del Vecho. 102min.

Hercules. 1997. Ron Clements, John Musker, Don McEnery, Bob Shaw, Irene Mecchi. Ron Clements, John Musker. Yhdysvallat: Walt Disney Pictures / Ron Clements, John Musker, Alice Dewey, Noreen Tobin. 89min.

Kronqvist, E., Pulkkinen, M. 2007. Kehityopsykologia - Matkalla muutokseen. Helsinki: WSOY Oppimateriaalit Oy.

Nummelin, S. 2011. Kulttuurin hyvinvointivaikutukset: onnea, elämyksiä, terveyttä. Tutkimuskatsauksia 1/2011. https://kalenteri.turku.fi/sites/default/files/atoms/files/tutkimuskatsauksia_2011-1.pdf (1.3.2019). Turku: Turun kaupungin keskushallinto.

Kulttuuripolitiikan strategia 2020. 2009. Opetusministeriön julkaisuja 2009:12. <<http://julkaisut.valtioneuvosto.fi/bitstream/handle/10024/75641/opm12.pdf>> (1.3.2019). Helsinki: Opetusministeriö, Kulttuuri-, liikunta- ja nuorisopolitiikan osasto.

Leijonakuningas (The Lion king). 1994. Irene Mecchi, Jonathan Roberts, Linda Woolverton. Roger Allers. Yhdysvallat: Walt Disney Pictures / Don Hahn. 88min.

Lehtonen, K. 2011. Musiikki ja mielikuvat. Lilja-Viherlampi, L. (toim.): Ihminen ja musiikki - Musiikillisen vuorovaikutuksen ulottuvuuksia. Turku: Turun ammattikorkeakoulu, 71-94.

Häkämies, A. 2013. Osallistavaa taidetta tarvitaan. Malte-Colliard, K., Lampo, M. (toim.): Voimaa taiteesta, malleja taiteen soveltamiseen hyvinvointialalla. <<http://tampub.uta.fi/bitstream/handle/10024/104547/978-951-44-9004->

3%20.pdf?sequence=4&isAllowed=y> Tampere: Tampereen yliopisto, tutkivan teatterityön keskus, 9-10.

Peter Pan. 1953. Milt Banta, Bill Cottrell, Winston Hibler, Bill Peet, Erdman Penner, Joe Rinaldi, Ted Sears, Ralph Wright. Clyde Geronimi, Wilfred Jackson, Hamilton Luske. Yhdysvallat: Walt Disney Pictures / Walt Disney. 76min.

Pieni merenneito (The Little Mermaid). 1989. Ron Clements, John Musker. Ron Clements, John Musker. Yhdysvallat: Walt Disney Pictures / John Musker, Howard Ashman. 83min.

Pocahontas. 1995. Carl Binder, Susannah Grant, Philip LaZebnik. Mike Gabriel, Eric Goldberg. Yhdysvallat: Walt Disney Pictures / Jim Pentecost. 81min.

Prinsessa ja sammakko (The Princess and the Frog). 2009. Ron Clements, John Musker, Rob Edwards. Ron Clements, John Musker. Yhdysvallat: Walt Disney Pictures / Peter Del Vecho. 95min.

Ruokonen, I., Rusanen S., Välimäki, A. 2009. Saatteeksi. Välimäki, A. (toim.): Taidekasvatus varhaiskasvatuksessa - Iloa, ihmettelyä ja tekemistä. Helsinki: Ruokonen, I., Rusanen, S., Välimäki A., Terveiden ja hyvinvoinnin laitos, 3-6.

Pusa, T. 2009. Taide kestää elämän - taiteen terapeuttisuus varhaiskasvatuksessa. Välimäki, A. (toim.): Taidekasvatus varhaiskasvatuksessa - Iloa, ihmettelyä ja tekemistä. Ruokonen, I., Rusanen, S., Välimäki A., Terveiden ja hyvinvoinnin laitos, 71-77.

Liikanen, H., Opetusministeriö. 2010. Taiteesta ja kulttuurista hyvinvointia - ehdotus toimintaohjelmaksi 2010-2014. Opetusministeriön julkaisuja 2010:1. <<http://julkaisut.valtioneuvosto.fi/bitstream/handle/10024/75612/OPM1.pdf?sequence=1&isAllowed=y>> (1.3.2019) Helsinki: Opetusministeriö.

Viidakkokirja (The Jungle Book). 1967. Larry Clemmons, Ralph Wright, Ken Anderson Vance Gerry, Bill Peet. Wolfgang Reitherman. Yhdysvallat: Walt Disney Pictures / Walt Disney. 78min.

